

Reg. N. B. 431

श्रीमद्विजयानन्दसूरि सद्गुरुभ्यो नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ ॐ ॥ स्वधरावृत्तम् ॥ ॐ ॐ

अस्त्येतत्पुत्रपौत्रादिकमखिलमहो बन्धनायैव लोके,
 द्रव्यं चातिप्रमाणं मदमलिनधियां केवलं दुःखदं स्यात् ।
 नित्यं तच्चिन्तयित्वा मतिमलहृतये प्राप्तये ज्ञानराशर,
 आत्मानन्द प्रकाशं विदधतु हृदयेऽज्ञाननाशाय जैनाः ॥ १ ॥

पु. २२. | वीर सं. २४५०. भाद्रपद. आत्म सं. २६ | अंक २ जो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर

विषयानुक्रमशुद्धि.

विषय.	पृष्ठ.	विषय	पृष्ठ.
१ भाषी.	... २८	५ दुःख रहस्य.	... १५
२ श्रीमद् देव्यद्रष्ट, तेमनुं ज्वन	...	६ ऐतिहासिक नोंध.	... ४७
अने गुर्जर साहित्य.	... ३०	७ शिक्षक अने शिक्षण.	... ५२
३ विश्वरचना प्रबंध.	... ३७	८ वर्तमान सभाचार.	... ५३
४ असार संसार विषे.	... ४४	९ ग्रंथावलोकन.	... ५४

वार्षिक मूल्य ३. ९) टपाल अर्थ आना ४.

आनंद प्री-टीग प्रेसमां शाह गुवागच्यंद बल्लुभाभये छात्र्यु-भावनगर.

એકવીશમા અને બાવીશમા બંને વર્ષની અપૂર્વ ભેટ. આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો.

નીચેની ભેટની ભુકના વીં પીં શરૂ થયેલ છે. દરેક ગ્રાહક બંધુઓને ગયા માસમાં જણાવેલ મુજબ વીં પીં સ્વીકારી લેવા નવનિર્મિત છે. આવા અપૂર્વ અંથનો લાભ ચુકવા જેવું નથી.

ચારિત્ર્ય વિકાસ માટે, ઉત્તમ ચારિત્રવાન અને સદ્ગુણી બનવા માટે, શાસ્ત્રકાર મહારાજે મહાન સ્ત્રી, પુરૂષોના ઉચ્ચ આદર્શને નજર સામે રાખીને, પોતાના જીવનમાં ઉતારવાને અભ્યાસ કરવાની ખતાવેલી જરૂરીયાત આ અંથમાં આવેલી સ્ત્રીરત્નોની કથા પુરી પાડે છે; તેટલું જ નહીં, પરંતુ આ કથાઓ એટલી બધી સરલ, સુંદર, રસિક, પ્રભાવશાળી, ગૌરવતાપુર્ણ, ચમત્કારિક અને ઉપદેશક છે કે તે મનનપૂર્વક વાંચતાં દરેક જાહેનો આદર્શ સતીરૂપ બની, તેમના ચારિત્ર્યનો વિકાસ થતાં પોતાના આત્મા માટે મોક્ષ નજીક લાવી મુકે છે. દરેક મનુષ્યને પ્રાતઃકાળમાં સ્મરણ કરવા યોગ્ય, દરેક જાહેનોને પોતાનું ચારિત્ર્ય ખીલવી જીવનને કર્તવ્યપરાયણ અને પોતાનો સંસાર-વ્યવહાર સુખમય બનાવી, મનુષ્ય જન્મનું સાર્થક કરવા માટે આ અંથ ઉત્તમોત્તમ એક આલંબનરૂપ છે. સતી ચારિત્રની આ કથાઓ સાથે સ્ત્રી કેળવણી કેટલી જરૂરીયાતની છે? સ્ત્રી કેળવણી કેવી હોવી જોઈએ? અને સાથે સ્ત્રી હિતબોધ અમૂલ્ય વચનોનું પણ આ અંથમાં વિસ્તારથી વિવેચન કરવામાં આવેલું છે. આવો ઉપદેશક, અને પઠન પાઠન કરવા યોગ્ય આ અપૂર્વ અંથ આ વર્ષે અમારા સુઘ ગ્રાહક બંધુઓને ભેટ આપવાનું ચાલુ છે.

અમારા ગ્રાહક બંધુઓ બે વર્ષની ભેટની ભુકના લવાજમનું વીં પીં સ્વીકારી લઈ જ્ઞાન-પ્રાપ્તને નુકશાન કરશે જ નહીં, એમ અમેને સંપૂર્ણ ભરોસો છે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરોને ભેટ.

- ૧ શ્રી નેમનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર. રૂ. ૨-૦-૦ ૩ આદર્શ જૈન સ્ત્રી રત્નો ૧-૦-૦
૨ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ લો ૨-૦-૦

ઉપરના ત્રણ મહાન પુરૂષો અને સ્ત્રીઓના ચરિત્રોના અંથો ભેટ આપવાના છે. બહાર ગામના લાઇફ મેમ્બરોને પોસ્ટ પૂરતા પૈસાનું વીં પીં મોકલવાનું શરૂ કરેલ છે.

ગમે તેટલી કિંમતના અંથો (કાંઈપણ રકમ કાપી લીધા સિવાય) દર વખતે અમારા લાઇફ મેમ્બરોને (છપાતાં તમામ અંથો ભેટ) અપાય છે. આવો ક્રમ સાહિત્યપ્રચારની દૃષ્ટિએ ઉદાર ભાવનાથી લાઇફ મેમ્બરોને લાભ આપવાનો આ સભાએજ માત્ર રાખ્યો છે. અત્યારસુધી અનેક સારા સારા (દોહસો) અંથો લાઇફ મેમ્બરને કાંઈપણ લીધા સિવાય ભેટ આપી એક નાનું પુસ્તકલય બનાવી દેવામાં આ સભા સહાયશ્રુત થયેલ છે. લાઇફ મેમ્બર થનારને આવો સારો લાભ આ સભાથીજ મળતો હોવાથી દરેક જૈન બંધુઓ લાઇફ મેમ્બર થઈ અવશ્ય તેવા લાભ મેળવશે.

પૃથ્થ.

ઉપરોક્ત ભુક બ્યાસ પુનમચંદ તનસુખ ખ્યાવર નિવાસીની લખેલી અમેને સમાલોચનાર્યે ભેટ મળી છે. આ ભુક ખાસ આરોગ્યતા અને વૈદકને લગતી છે. વૈદક શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે ઉંચામાં ઉંચી કિમતની દવા દરદાને આપવામાં આવતા છતાં પથ્થતા ન રાખે તો તે નકામી થઈ પડે છે. અને રોગ અટકવામાં પથ્થતા ખાસ ઉપયોગી છે કે જેનું આ પુસ્તકમાં દરેક રોગના નામ સાથે તેમાં પથ્થ અને અપથ્થ આહાર, ચર્ચા વગેરેનું વર્ણન બહુ સારી રીતે આપવામાં આવેલું છે. જે સામાન્ય રીતે દરેકને વાંચવાથી કાંઈને કાંઈ લાભ થાય છે. અંથની ભાષા હિંદી છે. કિંમત એક રૂપિયો કાંઈક વધારે છે. મળવાનું ઠેકાણું-પ્રકાશક પં. મીઠાલાલ બ્યાસ. ખ્યાવ-રાજપુતાના.

આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

॥ કિં મંતે? જો ગિલાણં પડિયરડે સે ધગણો ઉદાહુ જે
તુમં દંસગોણં પડિવજ્જડે? ગોયમા! જે ગિલાણં પડિયરડે । સે
કેણદ્દેણં મંતે? એવં વુચ્છડે? ગોયમા! જે ગિલાણં પડિયરડે સે
મં દંસગોણં પડિવજ્જડે જે મં દંસગોણં પડિવજ્જડે સે ગિલાણં
પડિયરડે ત્તિ । આણાકરણસારં ચ્ચુ અરહંતાણં દંસણં, સે તેણ-
દ્દેણં ગોયમા! એવં વુચ્છડે—જે ગિલાણં પડિયરડે સે મં પડિવજ્જડે,
જે મં પડિવજ્જડે સે ગિલાણં પડિયરડે ॥

પુસ્તક ૨૨] વીર સંવત્ ૨૪૫૦ ભાદ્રપદ આત્મ સંવત્ ૨૬. [અંક ૨ જો.

ૐ

માફી.

(૧)

હે ! બ્રાત ! મેં ગત વર્ષમાં જે જે ક્યાં અપરાધની,
“માફી” ચહું અર્પું વલી તુજ કૃત્ય કૃત્સિત સર્વની;
માફી મધુર સુરમ્ય સુખકર મૈત્રિ માર્ગ પ્રબોધતી,
જેનો તણી આન્તરવિશુદ્ધિ કોટિ ત્રયથી શોધતી.

(૨)

માફી પરસ્પર અર્પવાની યોજના અમૃત શ્રવે,
ઝીલે સહુદૃઢ સજ્જન ભલા નિજ શીલ સુંદર દાખવે;
“પર્યૂષણ” ઉત્સવ તણી સાક્ષ્ય સિદ્ધિ કારણે,
“માફી” પછી “મૈત્રિ” કરી-કરો ફલિત શિક્ષાચારને.

વેલચંદ ધનજી.

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી, તેમનું જીવન અને ગુર્જર સાહિત્ય.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૫ થી શરૂ)

શ્રી જ્ઞાનસારજીએ સાધુપદ સંજ્ઞાપના ટીકામાં જણાવ્યું છે કે, શ્રીમદ્ને એક પૂર્વનું જ્ઞાન (અતિ ઉચ્ચ કોટિનું-દિવ્ય જ્ઞાન) હતું, એક પૂર્વનું જ્ઞાન. આ પરથી શ્રીમદ્ની મહત્તા-પ્રતિષ્ઠા ને વિદ્વત્તા સર્વમાન્ય હતાં એ સ્પષ્ટ થાય છે.

શ્રીમદ્ના સમકાલીન સાક્ષર કવિ પાંડિત મુનિવરોમાં ભારતવર્ષના મહા સમર્થ વિદ્વાન, મહામહોપાધ્યાયજી શ્રીમદ્ યશોવિજયજી, સમકાલીન જૈન કે જેમના જેવા ભક્ત-કવિ-જ્ઞાની-કર્મયોગી મહાત્મા વિરલ સાક્ષર મુનિઓ. જ થયા હશે, તેઓ મુખ્ય છે. તેઓ જૈન કોમમાં સર્વમાન્ય ધર્મધુરંધર અને સર્વ અનુયોગમાં ગીતાર્થ હતા (જેમનું જીવન તથા ગુર્જર સાહિત્ય એ નિર્બંધ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધસાગરજીએ શ્રી ચોથી ગુર્જર સાહિત્ય પરિષદમાં રજૂ કર્યો હતો.) જેમણે માત્ર ન્યાય એ વિષય ઉપર જ ૧૦૮ ગ્રંથો રચ્યા છે અને એકંદરે બે લાખ શ્લોકના જે રચયિતા હતા. તદુપરાંત બીજા શ્રી જ્ઞાનવિમળસૂરિ, જેમની અનેક કૃતિઓ વિદ્યમાન છે, તથા શ્રી જિનવિજયજી તથા શ્રી પદ્મવિજયજી તથા શ્રી વિનયવિજયજી જે શ્રીપાલ રાસ જેવા મહારાસના કર્તા, કલ્પસૂત્રની સુખળોધિકા ટીકાના રચયિતા, શત્રુજય સ્તવન તથા શાંતસુધારસ ગ્રંથના પ્રણેતા; તથા ચંદ્રરાજના રાસના કર્તા શ્રી મોહનવિજયજી તેમજ ઘણું કરીને મહાન અવધૂત આત્મજ્ઞાન-દિવાકર શ્રી આનંદધનજી, તથા પાંડિતપ્રવર કવિરત્ન ઉદયરત્નજી જેવા મહા પ્રખર સાક્ષર વિદ્વાનો શ્રીમદ્ના સમકાલીન હતા, જેમની અફલુત કૃતિઓથી જૈન તેમજ જૈનંતર સમાજ વર્તમાનકાળે પણ મુગ્ધ છે. આ પૈકી ઘણાખરાને શ્રીમદ્ સાથે બહુ સારો સમાગમ સંભવે છે, ને કેટલાક વિદ્વાનોને તો શ્રીમદે અધ્યયન કરાવેલ છે.

શ્રીમદ્ અને આ સમકાલીન મુનિરત્નોએ ગુર્જર સાહિત્યને ઘણી જ સુંદર રીત્યા પોષ્યું છે. ગુર્જર ભાષામાં અનેકચિરંજીવ અફલુત રાસાઓ, ઢાળો, સ્તવનો અધ્યાત્મજ્ઞાનના તથા વૈરાગ્યના રસિક ગ્રંથો તથા સંસ્કૃત ભાગધી ભાષાના ગ્રંથો પર સરળ વિવેચનો યા ભાષાંતરો કરી તથા લખી ગુર્જર સાહિત્યને ઘણુંજ પોષ્યું છે, અને આ સત્ય ગુર્જર ગિરાના ઉપાસકોથી અજ્ઞાત નથી જ, અને આ કૃતિઓ વાંચ્યાથી તે પ્રતીત પણ થશે.

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી.

૩૧

શ્રીમદ્ યશોવિજયજી મહારાજના સમાગમમાં શ્રીમદ્ આબ્યા હોય એમ ચોક્કસ લાગે છે. ઉપાધ્યાયજી શ્રીમદ્ યશોવિજયજી સં ૧૭૪૫ સમકાલીન વિદ્વા- લગભગ સુધી જીવતા હતા અને શ્રીમદ્ તેઓશ્રીના સમાગ- નોનું મિલન. મમાં આબ્યાથી તેમનું આત્મજ્ઞાન તરફ લક્ષ્ય ગયું હોય એમ અનુમાન થાય છે અને તેથીજ તેમણે શ્રીમદ્ યશોવિજ- યજીકૃત જ્ઞાનસાર પર જ્ઞાનમંજરી ટીકા લખી હોય, ને શ્રી યશોવિજયજીની વિ- ચારમાળાની પુષ્ટિ કરી હોય. એમ સંભવે છે. પાટણમાં શ્રીમદ્ જ્ઞાનવિમલસૂરિ જેઠે શ્રીમદ્નો સમાગમ થયેલો પ્રતીત થાય છે. પં. જિનવિજયજીને શ્રી જ્ઞાન- વિમલસૂરિએ ભગવતી વંચાવ્યું હતું અને તે સાલ લગભગ શ્રી જિનવિજયજીને શ્રીમદ્ વિશેષાવશ્યક વંચાવ્યું હતું, તેથી પાટણમાં બન્ને વિદ્વાનોનો સમાગમ સંભવે છે. શ્રીમદ્ અને જ્ઞાનવિમલસૂરિ બન્નેએ મળી આનંદધનચોવીશીનાં છેદલાં બે સ્તવનો રચ્યાં હતાં. શ્રીમદ્ યશોવિજયજીને શ્રીમદ્ આનંદધનજીનો સમાગમ થયો હતો. સંભવ છે કે શ્રીમદ્નો સમાગમ પણ આ દ્વારા શ્રીમદ્ આનંદધનજી સાથે થયો હોય.

શ્રીમદ્ની અપૂર્વ રસસાગરથી છલકાતી અનેક કૃતિઓ વિશ્વમાં વિદ્યમાન હશે, પણ આપણે તો ઉપલબ્ધ થયેલ કૃતિઓ સિવાય અન્ય શ્રીમદ્ની કૃતિઓ કૃતિઓથી તદ્દન અજ્ઞાતજ ગણાઈએ, ઉપલબ્ધ થયેલી ઉત્તમ કૃતિઓ નીચે પ્રમાણે છે:—

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીની કૃતિઓ.

પુસ્તકનું નામ.	રચ્યાનો સંવત.	ક્યાં રચી ?	પ્રત ક્યાંથી મળી ?
૧ અષ્ટપ્રકારી પૂજા	૧૭૪૩		પાદરા ભંડારમાંથી
૨ એકવીશ પ્રકારી પૂજા	"		"
૩ ધ્યાનદીપિકાચતુષ્પદી	૧૭૬૬ વૈ. વ. ૧૩.	મુલતાન (પંજાબ)	આચાર્યશ્રી વિ- જયકમલસૂરિ (મૂ. મ.) ધોરાજી ભંડાર.
૪ દ્રવ્યપ્રકાશ.	૧૭૬૭ પો, વ. ૧૩	વિકાનેર.	અમદાવાદ વિદ્યાશાળા જ્ઞાન ભં. તથા પં. લા. વિ.
૫ આગમસાર.	૧૭૭૬ ક્રા. શુ. ૩.	મોટાકોટ મરોટ.	પાદરાના ભંડાર- માંથી બે પ્રતો. સુરત શ્રી મોહનલાલજી મહા- રાજના ભંડારમાંથી તથા મુનિલાલ વિ.

૩૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૬ નયચક્ર			 સુરત શ્રી મોહનલાલજી ભંડારમાંથી.
૭ વિચારસાર.	૧૭૯૬ કા. શુ. ૧	નવાનગર (જામનગર)	શ્રી અમર- ચંદ્રજી બોથરા માર્ફતે શ્રી જિનયશઃસૂરિ પુ. ભંડાર.
૮ જ્ઞાનમંજરી ટીકા.	૧૭૯૬ કા. શુ. ૫	નવાનગર ,,	{ જુની બે પ્રતો સુર- ત મોહનલાલજી ભંડાર. બીજી એક છપાયેલ પ્રત હમ- ણાંજ મળી.
વિશવિહરમાન વીશી.		 પાલીતાણા	
૧૦ સિદ્ધાચળ સ્તવન.	૧૮૦૪ મા. શુ. ૧૩	,,	{ પં. શુ. વિ. પાસેથી લોજક. ગિ. હે. મે- ળવી આપી.
૧૧ ગુરુગુણપટ્ટત્રિશિકાનો ટોચો.			
૧૨ પાંચ કર્મગ્રંથનો ટોચો.			{ પં. ગુલાબવિજયજી પાસેથી લોજક ગિર ધરભાઈ હેમચંદ મે ળવી આપી.
૧૩ વિચારરત્નસાર	(પ્રશ્નોત્તરરૂપ)		
૧૪ પ્રશ્નોત્તર			{ પ્રવર્તક શ્રી કાં. વિ. ૧ અમદાવાદ શાંતિસાગરજી ભંડાર ૧ મુનિ. લા.વિ.
૧૫ કર્મ સંવેદ			{ અમદાવાદ હેડેલાના ઉપાશ્રયેથી ઝવેરી લો. તા.
૧૬ પ્રતિમા પુષ્પ પૂજા સિદ્ધિ			
૧૭ ગુણસ્થાનક અધિકાર.			{ પાદરાના ભંડારમાંથી તથા સુરતના ભંડા- રમાંથી તથા લાલ- વિજયજી પાસેથી મળી.
૧૮ અધ્યાત્મગીતા-	(ગ્રાંથ: ૧૭૪૩)	લીંબડી.	
૧૯ વર્તમાન ચોવીશી.			૨ પ્રતો સુરત મોહન લાલજી મહારાજના ભંડારમાંથી.
			 પ્રવર્તકશ્રી કાં. વિ,

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજી.

૩૩

૨૦ અતિત ચોવીશી પૈકી એકવીશી			{	
૨૧ સ્નાત્રપૂજા.				પાદરા ભંડારમાંથી.
૨૨ નવપદપૂજા ઉલાળા.				”
૨૩ વીર નિર્વાણનાં સ્તવનની ઢાળો.		ભાવનગરમાં.		અમદાવાદ વિદ્યાશાળાના ભંડારમાંથી ભો. ગિ. હે.
૨૪ બાહુજિન સ્તવન અને ટળો.				અમદાવાદ હેલાના ઉ. પાશ્ર્વેથી.
૨૫ ભાવિ ચોવીશી પૈકી પદ્મનાભજિન સ્તવન....				શ્રી. અમરચંદ્રજી બો-થરાજી તથા ભોજક ગિરધર હેમચંદ્રજી.
૨૬ શ્રી સીમંધર જિન સ્તવન.				ભોજક ગિ. હે.
૨૭ હીવાળીનું સ્તવન લઘુ.			{	પાદરા ભંડારમાંથી.
૨૮ નવાનગર આદિજિન સ્તવન.				”
૨૯ ધૂં પદ સ્તવન.				”
૩૦ સમવસરણ સ્તવન.			{	શ્રીમાન અમરચંદ્રજી બોથરાજી.
૩૧ કુંભ સ્થાપના.				
૩૨ સહસ્રકૂટ સ્તવન.				ભો. ગિ. હે.
૩૩ અજિતનાથજિન હોરી.				હોરી સંગ્રહમાં છપા-યેલું.
૩૪ પ્રભુ સ્તુતિ			{	શ્રીયુત્ અમરચંદ્રજી બોથરાજી તરફથી.
૩૫ સિદ્ધાચળ સ્તુતિ				”
૩૬ ગિરનાર સ્તુતિ				”
૩૭ વિશસ્થાનક સ્તુતિ				”
૩૮ જ્ઞાન બહુમાન સ્તુતિ.				”
૩૯ {				
૪૦ { સિદ્ધાચળ સ્તવન				પાદરા ભંડારમાંથી
૪૧ {				
૪૨ બડી સાધુ વંદના				શ્રી અમરચંદ્રજી બોથરાજી
૪૩ અષ્ટ પ્રવચન માતાની સંજ્ઞાય જામનગર			{	
૪૪ પ્રભંજનાની સંજ્ઞાય લીંબડી				
૪૫ હંદણ રૂપિની સંજ્ઞાય				છપાયલા છે.
૪૬ સમક્રિતની સંજ્ઞાય				
૪૭ ગજસુકુમાળની સંજ્ઞાય				
૪૮ પંચેદ્રિય વિષય ત્યાગ પદ				શ્રીયુત્ અ. બોથરાજી.

૩૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૪૯

૫૦

૫૧

૫૨ સાધુ સ્વાધ્યાય તેના પર જ્ઞાનસારનો ટો

૫૩ સંજ્ઞાય

....

.... આચાર્યશ્રી અણ્ણતસાગરજી.

૫૪ સાધુની પંચભાવના ...

....

૫૫ શ્રીઆનંદધનજી ચૌવીશીમાં જ્ઞાનવિમળજી અને શ્રીમદે
લેગા થઈ બનાવેલાં ૨૩-૨૪ મા પ્રભુનાં સ્તવનો. જેસલમેર.૫૬ આજકો લાહો લીજીયે (પ્રાય: શ્રીમદ્દની કૃતિ
જણાય છે)

૫૭ રત્નાકર પચ્ચીશીના અનુવાદરૂપ સ્તવન.

શ્રીમદ્દના વિશ્વોપકારક ગ્રંથો માટે યોગનિષ્ઠ અધ્યાત્મજ્ઞાનદિવાકર આચાર્યશ્રી
શ્રીમદ્દ બુદ્ધિસાગરજી (વર્તમાન કાળે વિદ્યમાન) સૂરીશ્વરજીની લાંબી પ્રશસ્તી-
માંથી જે શ્લોકો અત્ર ટાંકવા ઈષ્ટ છે,

આત્મોદ્ધારામૃતં यस્ય, સ્તવનેષુ પ્રદશ્યતે

ત્રિવિધતાપત્તાનાં, પૂર્ણશાંતિપ્રદાયકમ્ ॥ ૪ ॥

આત્મશમામૃતાસ્વાદી, શાસ્ત્રોદ્યાનવિહારવાન્

યત્કૃત શાસ્ત્રપાથોઘૌ, સ્નાનં કુર્વન્તિ સજ્જનાઃ ॥ ૬ ॥

દેવચન્દ્રકૃતગ્રન્થાન્, સ્તુવેઽહં ભક્તિ ભાવતઃ

અમૃતસાગરા યત્ર, વિદ્યન્તે સુખકારકાઃ ॥ ૨૩ ॥

આચાર્યશ્રી શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગરસૂરિ.

શ્રીમદ્દના ગ્રંથો પરથી તેમની ઉચ્ચ પ્રકારની આત્મદશાની સહજ પ્રતીતિ
થાય છે. તેઓ વ્યવહારમાં સ્થિર હતા, તેમજ નિશ્ચ-

શ્રીમદ્દની

આત્મદશા.

યમાં વિશેષ સ્થિર હતા. તેમણે પોતાના સ્તવનોમાં પ્રભુભક્તિ

પ્રસંગે અટલ-ઉભરાતી ભક્તિ ભર્યા ઉદ્ધારો કાઢ્યા છે. કોઈ

પણ ભક્ત, હૃદયના ઉદ્ધારો, નિરંકુશ-સ્વતંત્ર રિત્યા વિશ્વ

સન્મુખ રજી કરે છે. હૃદયના ઉદ્ધારોમાં કૃત્રિમતા હોતી નથી, પરંતુ નૈસર્ગિક

આત્મદશાના ઉભરાઓજ હોય છે. કવિની કવિતા એ કવિના હૃદયનો અરીસો છે.

ભક્તની સ્તવના એજ ભક્તનું હૃદય છે. જ્ઞાનીના ગ્રંથો એ જ્ઞાનીનું અભ્યંતર

જીવન છે. ભક્તિ ભર્યા ઉદ્ધારો વહેવરાવતાં તેમાં આત્મદશાની ખરી ખુમારીની

છાંટ છંટાયા વગર રહેતી નથી. આત્માના સુખનો અનુભવરસ પીધાથી તેમને

34

શ્રીમદ્નાં પ્રભુસ્તવનોમાં આત્મદશાના ઉદ્ધારોમાંથી થોડાક જોઈએ—

તિનભૂવન નાયક શુદ્ધાતમ, તત્વામૃત રસ તુહુંરે,
 સકલ ભવિક વસુધાની લાણી, માઈં મન પણુ તુહુંરે ॥ અ૦ ॥
 મનમોહન જિનવરણ મુજને, અનુભવ પિયાલો દીધોરે;
 પૂરણાનંદ અક્ષય અવિચલ રસ, ભક્તિ પવિત્ર થઈ પીધોરે ॥ આ૦ ॥
 જ્ઞાનસુધા લાલીની હોરે, અનાદિ વિભાવ વિસાર્યો રે;
 સમ્યગ્ જ્ઞાન સહજ અનુભવ રસ, શુચિ નિજ યોધ સમાર્યોરે ॥ આ૦ ॥
 જિનગુણ રાગ પરાગથીરે, વાસિત મુજ પરિણામ રે;
 તજશે હું વિભાવતા, સરશે આતમ કામરે ॥
 જિન ભક્તિરત ચિત્તને રે, વેધક રસ ગુણ પ્રેમરે;
 સેવક જિનપદ પામશેરે, રસ વેધિત અય જેમરે ॥

ભાસ્યો આત્મ સ્વભાવ, અનાદિનો વિસર્ગો હોવા લાલ; સકલ વિભાવ ઉપાધિ થકી મન ઓસર્ગો હોવા લાલ ॥

શ્રીમદે સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, ગુર્જર, તથા હિન્દી ભાષાના રચેલા ગ્રંથોપરથી તેમની ભાષા સંબંધી વિદ્વતાનો ખ્યાલ રહેજે આવે તેમ શ્રીમદ્ની સંસ્કૃત છે. બાળ જીવોને સમજાવવા માટે તેમણે સંસ્કૃત ભાષામાં તથા ગુર્જર બહુ સરળતાએ રચના કરી છે. જેમ બને તેમ ભાષાની ભાષાની વિદ્વતા. કિલ્લતા, પ્રૌઢતા, દુરવગાહતા થવા દીધી નથી. દ્રવ્યાનુયોગ વિષયમાં સામાન્ય સંસ્કૃત જાણનારાઓ પણ રસ લઈ શકે તેવો પ્રયત્ન તેમાં સ્પષ્ટ જણાય છે. જ્ઞાનમંજરી ટીકા તથા વિચારસાર ટીકા દ્વિતી તેમણે સંસ્કૃત ભાષામાં ગ્રંથો રચવા માટે યથાયોગ્ય પ્રવૃત્તિ કરી જૈન કોમની અને સંસ્કૃત સાહિત્યની ભારે સેવા ઉઠાવી છે. કેટલાક આધુનિક સંસ્કૃત ભાષાજ્ઞ મુનિવરોનો એવો મત છે કે શ્રીમદ્ સંસ્કૃત ભાષાના પ્રૌઢ વિદ્વાન નહોતા, પણ અમે એમાં એટલું સુધારીશું કે-શ્રીમદે દ્રવ્યાનુયોગાદિ ગહન વિષયોને સાદી સંસ્કૃત ભાષામાં બાળજીવોને સમજાવવાપર ખાસ લક્ષ દીધું છે. તેથીજ તેઓએ પ્રૌઢ સંસ્કૃત ભાષા વાપરી નથી. તેમજ ભાષા દ્વારા વિદ્વતા દેખાડવા તરફ તેમનું બીલકુલ લક્ષ્ય નહોતું તેજ તેમાં કારણ છે. આત્મજ્ઞાની મહાત્માઓ ભાષાને શણગાર સજાવવા તરફ બીલકુલ લક્ષ દેતા નથી. તેઓ તો ભાષા દ્વારા હૃદયના આત્મિક ભાવ જણાવે છે. કવિમાં અને જ્ઞાની ભક્તમાં ભાષાના શણગાર પરત્વે તફાવત રહ્યાંજ કરે છે. કવિ ભાષાને શણગાર સજાવવાની ઉપાસના કરે છે અને જ્ઞાની ભાવરસનો ભોગી હોવાથી તે પોતાનું વક્તવ્ય સાદી ભાષામાં જણાવે છે.

સંસ્કૃત ભાષાની પેઠે શ્રીમદે પ્રાકૃત ભાષામાં પણ વિચારસારાદિ ગ્રંથો રચ્યા છે.

શ્રીમદ્ના સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત ભાષાના ગ્રંથોની માફકજ ગુર્જર ભાષાના ગ્રંથો પણ ઘણા ઉચો દરજ્જો ભોગવે છે. ગુર્જર ભાષા પર તેમનો કાબુ અદ્વિતીય હતો અને મારવાડ-કચ્છ-સિંધ-આદિ દેશોમાં વિહરવા છતાં ગુર્જર ભાષાપરનો શ્રીમદ્નો કાબુ અને પ્રેમ તેવાંજ હતાં, અને ગમે તે દેશમાં પણ ગુર્જર ગિરાની તેમનો ઉપાસના અખંડિતજ હતી. ગુર્જર સાહિત્યના બળમાં તેમનો પુષ્ટિનો ફાળો ચાલુજ રહ્યો છે અને દ્રવ્યાનુયોગ જેવા અતિ ગહન વિષયોને તેમણે ચોવીશી વિગેરે પદ્ય ગ્રંથોમાં એવી સાદી ને સુંદર રીત્યા ગુંથ્યા છે કે જે વિષયો પહેલાં ગુર્જર ભાષામાં કોઈએ ગુંથ્યા ન હતા. શ્રીમદે ચોવીશી પર જાતેજ ટપો ભરીને દ્રવ્યાનુયોગનાં ગહન જ્ઞાનનો લાભ સરલતાથી જે જૈન કોમને આપ્યો છે તે અતિ ઉપકારક છે. એકંદર શ્રીમદે ગુર્જર ભાષામાં ગદ્યપદ્યમાં જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના ગહન ગ્રંથો લખીને ભાષા જ્ઞાનની વિદ્વતાની પણ મહત્તા જનસમાજને બતાવી આપી ગુર્જર સાહિત્યને પોષ્યું છે. ભાષાની-

વિશ્વરચના પ્રમંથ.

૩૭

દૃષ્ટિએ વાંચકો તેમાંથી ભારે લાભ મેળવી શકશે. સંસ્કૃત પ્રાકૃત અને ગુર્જર ભાષામાં ગ્રંથો રચીને શ્રીમદે વિશ્વના ભાષા સાહિત્યની વૃદ્ધિમાં સારો ફાળો આપ્યો છે.

શ્રીમદે કવિત્વ શક્તિનો ભક્તિમાં વ્યય કર્યો છે. ભક્ત લોકો કવિત્વ શક્તિને ભક્તિના રૂપમાં પરિણમાવે છે. તેઓ અનેક રૂપકોથી પ્રભુનું વર્ણન કરે છે. શ્રીમદે ઉપમાલંકારોને પ્રભુભક્તિના રૂપકોમાં પરિણમાવ્યા છે. તેમણે આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિએ મેઘને પ્રભુની ભક્તિમાં રૂપકથી પરિણમાવ્યો છે તે ભેદ્ય છે:—

શ્રી નમિજનવર સેવ, ઘનાઘન ઉનમ્યો રે ॥ ઘ ॥
દીઠો મિથ્યા રોર, ભવિક ચિત્તથી ગમ્યો રે ॥ ભ ॥
શુચિ આચરણા રીતિ તે, અભ્ર વધે વડાં રે ॥ અ ॥
આતમ પરિણતી શુદ્ધ, તે વીજ ઝળુકડાં રે ॥ વી ॥
(ચાલુ.)

વિશ્વરચના પ્રમંથ.

નિવેદન ૩ જી

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૪ થી ૨૬)

પાંચમું-દ્રવ્યકાલ નામનું વર્તમાન સમયરૂપ એક પ્રદેશવાળું અજીવ દ્રવ્ય છે તે કાલ ગણવાને જ્ઞાની પુરૂષોએ નીચે પ્રમાણે માપ આપેલું અતિ સુક્ષ્મ ઝીણામાં ઝીણા કાલને સમય કહે છે. આંખ વીંચી ઉઘાડવામાં કે અપટ્ટી વગાડવામાં અસંખ્યાતા સમય આદ્યા જાય છે. જેમાં ભૂત ભવિષ્ય સંબંધે કાંઈપણ વિચાર થઈ શકે તે બારીકમાં બારીક કાલને સમય કહેવાય છે, એવા અસંખ્યાતા સમયે એક આવલિકા થાય છે. ૨૫૨ આવલિકાનો એક ક્ષુદ્ધક ભવ, સત્તર ક્ષુદ્ધક ભવથી કાંઈક અધિક કાલનો પ્રાણોત્પતિ (શ્વાસોશ્વાસ રૂપ) કાલ થાય, સાત પ્રાણોત્પતિ કાલે એક સ્તોક ને સાત સ્તોકે એક ભવ, સત્યોત્તર ભવે બે ઘડી રૂપ મુહૂર્ત થાય છે, ત્રીશ મુહૂર્તની એક અહોરાત્રી, પંદર અહોરાત્રીનું એક પક્ષ, બે પક્ષનો એક માસ, બે માસની રૂત, ત્રણ રૂતનું એક અયન, બે અયનનું એક વર્ષ, પાંચવર્ષે એક યુગ, ચૌરાશી લાખ વર્ષે એક પૂર્વાંગ, ચૌરાશી લાખ પૂર્વાંગનું એક પૂર્વ થાય છે. એમ દરેક સંખ્યાને ઉત્તરોત્તર ચૌરાશી લાખે ગુણતાં અનુક્રમે શીર્ષ પ્રહેલિકા સુધીની નીચે મુજબ ૨૮ સંખ્યા ઉભી થાય છે.

- (૧) પૂર્વાંગ-૮૪૦૦,૦૦૦
 (૨) પૂર્વ-૭૦૫૬૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦
 (૩) ત્રુટિતાંગ-૫૬૨૭૦૪ અને મીડાં ૧૫
 (૪) ત્રુટિત-૪૬૭૮૭૧૩૬ અને મીડાં ૨૦
 (૫) અડડાંગ-૪૧૮૨૧૧૬૪૨૪ અને મીડાં ૨૫
 (૬) અડડ-૩૫૧૨૬૮૦૩૧૬૧૬ અને મીડાં ૩૦
 (૭) અવવાંગ-૨૬૫૦૬૦૩૪૬૫૫૭૪૪ અને મીડાં ૩૫
 (૮) અવવ-૨૪૭૮૭૫૮૬૧૧૦૮૨૪૬૬ અને મીડાં ૪૦
 (૯) હુહુઆંગ-૨૦૮૨૧૫૭૪૮૫૩૦૬૨૬૬૪ અને મીડાં ૪૫
 (૧૦) હુહુઅ-૧૭૪૬૦૧૨૨૮૭૬૫૬૮૦૬૧૭૭૬ અને મીડાં ૫૦
 (૧૧) ઉત્પલાંગ-૧૪૬૬૧૭૦૩૨૧૬૩૪૨૩૬૭૦૬૧૮૪ અને મીડાં ૫૫
 (૧૨) ઉત્પલ-૧૨૩૪૧૦૩૦૭૦૧૭૨૭૬૧૩૫૫૭૧૪૫૬ અને મીડાં ૬૦
 (૧૩) પક્ષાંગ-૧૦૩૬૬૪૬૫૭૮૬૪૫૧૧૬૫૩૮૦૦૨૩૦૪ અને મીડાં ૬૫
 (૧૪) પક્ષ-૮૭૦૭૮૩૧૨૬૩૧૩૬૦૦૪૧૨૫૬૨૧૬૩૫૩૬ અને મીડાં ૭૦
 (૧૫) નલીનાંગ-૭૩૧૪૫૭૮૨૬૧૦૩૬૭૬૩૪૬૫૭૭૪૪૨૫૭૦૨૪ અને મીડાં ૭૫
 (૧૬) નલીન-૬૧૪૪૨૪૫૭૩૬૨૭૦૮૮૧૩૧૧૨૫૦૫૧૭૫૬૦૦૧૬ અને મીડાં ૮૦
 (૧૭) અચ્છનિરાંગ-૫૧૬૧૧૬૬૪૨૦૬૮૭૫૪૦૩૦૧૪૫૦૪૩૪૭૭૫૬૧૩૪૪ અને મીડાં ૮૫
 (૧૮) અચ્છનિર-૪૩૩૫૩૭૬૭૬૩૬૨૬૫૩૩૮૫૩૨૧૮૩૬૫૨૧૧૫૧૫૨૮૬૬ અને મીડાં ૯૦
 (૧૯) અચુતાંગ-૩૬૪૧૭૧૬૦૨૬૬૪૮૮૦૮૪૩૬૭૦૩૪૨૬૭૭૭૬૭૨૮૪૩૨૬૪ અને મીડાં ૯૫
 (૨૦) અચુત-૩૦૫૬૦૪૩૬૮૨૩૮૪૬૬૬૦૮૬૮૩૦૮૭૮૪૬૩૨૪૫૧૮૮૩૪૧૭૬ અને મીડાં ૧૦૦
 (૨૧) નચુતાંગ-૨૫૬૬૫૬૬૬૪૫૨૦૩૩૬૬૨૩૨૬૩૭૬૩૭૬૩૪૩૨૫૬૫૮૨૦૭૦૭૮૪ અને મીડાં ૧૦૫
 (૨૨) નચુત-૨૧૫૮૪૬૧૪૩૩૬૭૦૮૫૫૩૫૫૬૬૭૮૬૭૮૬૪૮૩૩૮૦૫૧૦૩૬૪૫૮૫૬ અને મીડાં ૧૧૦
 (૨૩) પ્રચુતાંગ-૧૮૧૩૧૦૭૬૦૪૫૩૫૫૧૮૪૬૮૭૬૧૦૦૬૦૦૬૪૬૦૩૬૬૨૮૭૩૧૪૫૧૬૪ અને મીડાં ૧૧૫
 (૨૪) પ્રચુત-૧૫૨૩૦૧૦૩૮૭૮૦૬૮૩૫૫૩૮૬૫૬૨૪૭૫૬૫૪૨૬૭૨૩૮૮૧૩૪૪૧૬૫૬૬૩૬ અને મીડાં ૧૨૦
 (૨૫) ચૂલિકાંગ-૧૨૭૬૩૨૮૭૨૫૭૬૦૨૬૧૮૫૨૭૨૫૭૬૭૬૫૪૬૫૮૪૫૫૨૦૩૨૬૧૨૪૬૩૪૬૨૪ અને મીડાં ૧૨૫

વિધિરચના પ્રબન્ધ.

૩૯

- (૨૬) સૂલિકા-૧૦૭૪૬૩૬૧૨૯૬૩૮૬૧૯૬૫૬૨૮૬૬૪૫૦૮૨૨૬૫૧૦૨૭૨૧૦૭૬
૪૬૪૬૬૩૦૮૪૧૬ અને મીડાં ૧૩૦
- ૨૭) શીર્ષપહેલિકાંગ-૯૦૨૬૬૪૩૪૮૮૬૬૪૪૦૭૬૩૨૮૩૩૦૧૮૬૬૦૧૮૬૮૬૨૮
૫૭૦૪૨૩૦૩૪૨૮૧૯૦૭૬૪૪ અને મીડાં ૧૩૫
- (૨૮) શીર્ષપહેલિકા-૭૫૮૨૬૩૨૫૩૦૭૩૦૧૦૨૪૧૧૫૭૬૭૩૫૫૬૬૭૫૬૬૬૪૭
૯૯૯૧૫૫૩૪૮૭૪૪૦૧૮૩૨૯૯૬ અને મીડાં ૧૪૦

આ શીર્ષપહેલિકા સંખ્યાનો છેલ્લો આંક છે જેમાં ૧૯૪ આંક આવે છે.
+પ. એટલે એક શીર્ષ પહેલિકા જતાં ઉપરોક્ત બર્ષો વ્યતીત થાય છે.

વળી અસંખ્યાતા વર્ષો એક પદ્યોપમ થાય છે તેની ગણના નીચે પ્રમાણે છે.
અનંત સૂક્ષ્મ પરમાણુની એક બાદર પરમાણુ-અનંત બાદર પરમાણુની એક
ઉષ્ણ શ્રેણી (અણુ) ૮ ઉષ્ણ (ધલક્ષણ) શ્રેણીની ૧ શીતશ્રેણી, ૮ શીતશ્રેણીની
૧ ઉર્ધ્વ રેણુ-આઠ ઉર્ધ્વ રેણુની એક ત્રસ રેણુ-આઠ ત્રસ રેણુની એક રથ રેણુ,
આઠ રથ રેણુએ ૧ કુરૂક્ષેત્રના યુગલીયાનો વાલાથ્ર, ૮ વાલાથ્ર ૧ હરિવર્ષનું
વાલાથ્ર, ૮ હરીવર્ષ મનુષ્ય વાલાથ્ર ૧ હિમવંત મનુષ્યોનું વાલાથ્ર; ૮ હેમ વાલાથ્ર ૧
વિદેહ મનુષ્ય વાલાથ્ર; આઠ વિદેહ મનુષ્ય વાલાથ્ર ૧ લીંખ, આઠ લીંખે ૧
બુ-ચુકા, ૮ બુએ ૧યવ, ૮ આડા જવનો એક ઉત્સેધાંશુલ ૬ આંશુલે એક પઉં,
બે પઉંએ-૧ વિહત્થિ, ૨ વિહત્થિનો હાથ, ૨ હાથે ૧ કુચ્છી, ૨ કુચ્છી ૧ ધનુષ્ય
(દંડ) ૨૦૦૦ ધનુષ્યનો એક ગાઉ ૪ ગાઉનો એક યોજન. પ્રમાણાંશુલમાન-૧
યોજન લાંબો પહોળો કુવો કરી કુરૂક્ષેત્રના એકથી સાત દીવસના જન્મેલા
યુગલિક બાલકના વાલના સુક્ષ્મ કટકાથી ભરે. બાળ્યાં બળે નહીં, ઉડાડ્યા ઉડે
નહિ, નાશ ન પામે તેમ દાળી દાળીને ભરે તે કુવામાં અનુમાને ૩૩૩૦૭૫૨૧૦૪
૨૪૫૫૫૨૫૪૨૧૯૯૫૦૯૧૫૩૫૦૦૦૦૦૦૦૦ (સમવૃત્તઘન યોજન કુવામાં)
વાલા આંક સમાય તે વાલનો સુક્ષ્માથ્ર દર સો સો વર્ષે એકેક કાઢે એ પ્રમાણે

+પ. શીર્ષ પહેલિકામાં ૧૯૪ આંક આવે છે, જે “ સંખ્યાતા ” કહેવાય છે. અને તેમાં
૧ વધારતાં “ અસંખ્યાતા ” એવી સંગ્રાથી ઓળખાવાય છે.

આ સંખ્યાગણિત જાંબુદ્વીપ પ્રજ્ઞાસિનું છે. બીજે સ્થાને તેથી પણ વિશાલ સંખ્યા
વાળું ગણિત મલે છે જેનાં નામો. પૂર્વાંગ, પૂર્વ, લતાંગ, લતા, મહા લતાંગ, મહાલતા.
નલિનાંગ, નલીન, મહા નલિનાંગ, મહા નલિન, પદ્માંગ, પદ્મ, મહા પદ્માંગ, મહા પદ્મ, કમલાંગ,
કમલ. મહા કમલાંગ, મહા કમલ, કુમુદાંગ, કુમુદ, મહા કુમુદાંગ, મહા કુમુદ, ત્રુટિતાંગ, ત્રુટિત,
મહા ત્રુટિતાંગ, મહા ત્રુટિત, અટ્ટાંગ, અટ્ટ, મહા અટ્ટાંગ, મહા અટ્ટ, ઉહાંગ, ઉહ, મહોહાંગ,
મહોહ, શિર્ષ પહેલિકાંગ અને શીર્ષ પહેલિકા છે. આ રીતિથી ગણતાં શીર્ષ પહેલિકામાં ૨૫૦
આંકની સંખ્યા આવે છે એટલે ૧૮૭૫૫૧૭૬૫૫૦૧૧૨૫૬૫૪૧૯૦૦૯૬૯૯૮૧૩૪૩૯૭૬૦૭૬
૭૪૬૫૪૬૪૨૬૧૬૭૭૭૭૭૭૭૬૫૭૨૫૭૩૪૫૭૧૮૬૮૧૬ અને ૧૮૦ શુન્ય પ્રમાણુ વર્ષો જતાં
એક શીર્ષ પહેલિકા થાય છે.

For Private And Personal Use Only

વિશ્વરચના પ્રખંધ.

૪૧

કહે છે તે માઈલનું માપ છે. હાલ નીચે પ્રમાણે ગણિતની ચોપન સંખ્યા મળી શકે છે. મહુવામાં એક હસ્તલિખિત પ્રત છે તેમાં નીચે પ્રમાણે એક સંખ્યા લખેલ છે:—

૧ યંકં-એક	૨૧ દહ પારધં-દસ પરાધં)	૪૧ દહ સંકં
૨ દયં-દસ	૨૨ સંખં	૪૨ સેકં
૩ સયં-સો	૨૩ દસ સખં	૪૩ દહ સેકં
૪ સહસ્રં-હજાર	૨૪ રતનં	૪૪ અસંખ્યં
૫ દહસહસ્રં-દસ હજાર	૨૫ દહ રતનં	૪૫ દહ અસંખ્યં
૬ લખં-લાખ	૨૬ નખડં	૪૬ નીલં
૭ દહ લખં-દશ લાખ	૨૭ દહ નખડં	૪૭ દહ નીલં
૮ કોડં-કોડ	૨૮ સુધટં	૪૮ પારં
૯ દહકોડં-દસ કોડ	૨૯ દહ સુધટં	૪૯ દહ પારં
૧૦ અડખં-અખજ	૩૦ રામં	૫૦ કંગાં
૧૧ દહઅડખં-દસ અખજ	૩૧ દહ રામં	૫૧ દહ કંગાં
૧૨ ખડવં-ખર્વ	૩૨ પ્રસટં	૫૨ ખીરં
૧૩ દહ ખડવં-દસ ખર્વ	૩૩ દહ પ્રસસટં	૫૩ દહ ખીરં
૧૪ નીખર્વં-નીખર્વ	૩૪ હારં	૫૪ પરખં
૧૫ દહનીખર્વં-દસ ની.	૩૫ દહ હારં	૫૫ દહ પરખં
૧૬ સૌરીજં	૩૬ મનં	૫૬ ખલં
૧૭ દહ સૌરીજં	૩૭ દહ મનં	૫૭ દહ ખલં
૧૮ પક્ષં-પક્ષ	૩૮ વજરં	૫૮ ફર્જટકં-ફાવડા(દોઢા- નો આંક)
૧૯ દહપક્ષં-દસ પક્ષ	૩૯ દહ વજરં	૫૯ ઢોંસા-(સાડાચાર)ના આંકડા પ્રત્યાદિ.
૨૦ પારધં-પરાધં	૪૦ સંકં	

આજ સંખ્યા પૈકીની અઢાર સંખ્યા ખીજ નામો વડે ચાલુ અંકગણિતમાં શીખવાય છે તથા પુરાણીક ગણનામાં નીચે મુજબ પણ સંખ્યા કોષ્ટક પર નજર આવે છે.

૧ એક	૭ દશ લક્ષ
૨ દશ	૮ કોટિ
૩ શત	૯ દશ કોટિ
૪ સહસ્ર	૧૦ શત કોટિ
૫ દશ સહસ્ર	૧૧ સહસ્ર કોટી
૬ લક્ષ	૧૨ દશ સહસ્ર કોટી

૪૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૩ લક્ષ કોટી	૨૧ દશ લક્ષ કોટા કોટિં
૧૪ દશ લક્ષ કોટી	૨૨ કોટા કોટિ કોટિ
૧૫ કોટાકોટીં	૨૩ દશ કોટા કોટિ કોટિ
૧૬ દશ કોટાકોટીં	૨૪ શત કોટા કોટિ કોટિ
૧૭ શત કોટાકોટીં	૨૫ સહસ્ર કોટા કોટિ કોટિ
૧૮ સહસ્ર કોટા કોટીં	૨૬ દશ સહસ્ર કોટા કોટિ કોટિ
૧૯ દશ સહસ્ર કોટા કોટિં	૨૭ લક્ષ કોટા કોટિ કોટિ
૨૦ લક્ષ કોટા કોટિં	૨૮ દશ લક્ષ કોટા કોટિ કોટિ
	૨૯ કોટા કોટિ કોટિ કોટિ

એક જીર્ણપત્રમાં પદ્મરૂપીએ તો નવીજ સંખ્યા નોંધેલ છે જે આ પ્રમાણે છે.

એકમ, દાય, સત, સહસ, દહ સહસ, લખ, દહ લખ, કોડ, દહકોડ, અબજ, દહ અબજ, ખરેણ, દહ ખરેણ, પદ્મ, દસ પદ્મ, ચોક, દસ ચોક, સમુદ્ર, દસ સમુદ્ર, ધ્વજ, દસ ધ્વજ, લીલમ, દસ લીલમ, ઈમટ, દસ ઈમટ, પારમ, દસ પારમ, સંખા, દસ સંખા:—

તે ઉપરાંત નીચેના મહા સંખ્યા કોષ્ટકો છે.

લાખ યોજન લાંબા પહોળા હજાર યોજન ઉડાંને ૮ યોજન વેદિકાવાલા ૧ અનવ સ્થિત, ૨ શલાકા, ૩ પ્રતિશલાકા, ૪ મહાશલાકા એ ચાર ખ્યાલા કદપવા ને તેથી ઉતરોત્તર બમણા બમણા અસંખ્યાતા દ્વિપવાર્ધિ પદ્મા કદપવા. હવે પ્રથમનો ખ્યાલો સરસવથી શીખાપૂર્ણ ભરી દૈવીક શક્તિથી દરેક દ્વિપવાર્ધિ ખ્યાલામાં ક્રમે એકેક સરસવ નાખવો. જ્યાં તે ખ્યાલો ખાલી થાય ત્યાંનો દ્વિપવાર્ધિ ખ્યાલાને સરસવે ટોચ સુધી ભરી આગલના દ્વિપવાર્ધિ ખ્યાલામાં એકેક સરસવ મુકતાં જવું અને આગળ વધતા જવું, તે બીજો અનવસ્થિત દ્વિપવાર્ધિ ખ્યાલો જ્યારે પુરો ખાલી થઈ જાય ત્યારે ૨ શલાકા ખ્યાલામાં એક સરસવનો દાણો નાખવો, બીજો અનવસ્થિત ખ્યાલો જ્યાં પુરો થાય ત્યાં દ્વિપવાર્ધિ ખ્યાલો વળી સરસવે ભરી—આગલ દ્વિપ સમુદ્રમાં સરસવ મુકતા જવું તે ખાલી થતાં શલાકા ખ્યાલામાં બીજો સરસવનો દાણો નાખવો. એમ અનવસ્થિત ખ્યાલો આગળ કદપતાં જવો ને તે ખાલી થતાં શલાકા ખ્યાલામાં એકેક દાણો નાખતાં જવો, એ પ્રમાણે શલાકા ખ્યાલો ટોચ સહીત ભરાય તે ઉપાડી તેનો એકેક દાણો દ્વિપવાર્ધિ ખ્યાલામાં નાખવો તે ખાલી થતાં એક દાણો પ્રતિશલાકામાં નાખવો. વળી શલાકા ખ્યાલાના છેલ્લા દાણાવાળા દ્વિપવાર્ધિ ખ્યાલાને અનવસ્થિત કદપી શલાકા ખ્યાલો ભરી ઉપર પ્રમાણે ખાલી થતાં પ્રતિશલાકામાં બીજો દાણો મુકવો—એમ ફરી ફરી કરવા વડે પ્રતિશલાકા ખ્યાલો આખો ભરવો ને શલાકાની પેઠે તેની પણ પુરણ ક્ષેપન ક્રિયાથી ચોથામાં એકેક દાણો નાખવો એટલે અનવસ્થિત શલાકાને

વિધિરચના પ્રખંધ.

૪૩

પ્રતિશલાકા ખ્યાલા પછી શીખા સુધી ભરવા. ત્યાર પછી બધા દ્વિપવાર્ધિ ખ્યાલા-
માં નાખેલાને ચાર ખ્યાલાના સરસવોને એકઠા કરવા તે સરસવની સંખ્યાના
આંકને ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાતુ* કહે છે, તે પરથી ગણી ન શકાય તેવું ૨૭ સંખ્યાતું
કોષ્ટક ઉભું થાય છે.

- ૧ જઘન્ય સંખ્યાતુ યેની સંખ્યા.
- ૨ મધ્યમ " ત્રણથી માંડી ઉ. સં. થી ૧ ઓછા સુધી.
- ૩ ઉત્કૃષ્ટ " ચાર ખ્યાલાના સરસવની સંખ્યાવાળું.
- ૪ જઘન્ય પરિત અસંખ્યાતુ ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યાતામાં એક ભેળવવું.
- ૫ મધ્યમ પ્રત્યેક અસંખ્યાતુ ૪૦ પ્ર૦ અથવા ઉ૦ પ્ર૦ અ. સુધીનું વચ્ચું.
- ૬ ઉત્કૃષ્ટ પ્રત્યેક અસંખ્યાતુ જ-યુ-અ. માંથી ૧ ઓછું.
- ૭ જઘન્ય યુક્ત " ૪૦ પ્રત્યેક, અસં૦ નો રાશી વર્ગ કરવો (સમયની
આવલીવાળું).
- ૮ મધ્યમ " " ત્યારપછીથી વચ્ચું.
- ૯ ઉત્કૃષ્ટ " " જ. અ. અ. માંથી એકહીન.
- ૧૦ જઘન્ય અસંખ્યાતુ અસંખ્યાતુ-જઘન્યયુક્ત અસંખ્યાતાનો રાશિ વર્ગ.
- ૧૧ મધ્યમ " " ત્યારપછી વચ્ચું.
- ૧૨ ઉત્કૃષ્ટ " " જઘન્ય પ્રત્યેક અનંતાથી એકહીન
- ૧૩ જઘન્ય પ્રત્યેક અનંતુ જઘન્ય અસંખ્યાતા અસંખ્યાતાનો રાશી વર્ગ.
- ૧૪ મધ્યમ " " ત્યારપછી વચ્ચું.
- ૧૫ ઉત્કૃષ્ટ " " જઘન્ય યુક્ત અનંતામાંથી એકહીન.
- ૧૬ જઘન્ય યુક્ત અનંતુ જઘન્ય પ્રત્યેક અનંતાનો રાશી વર્ગ.
- ૧૭ મધ્યમ " " ત્યાર પછીથી.
- ૧૮ ઉત્કૃષ્ટ " " જઘન્ય અનંતાનંતથી એકહીન.
- ૧૯ જઘન્ય અનંતુ અનંતુ જઘન્ય યુક્તાનંતનો રાશી વર્ગ.
- ૨૦ મધ્યમ " " ત્યાર પછીથી.
- ૨૧ ઉત્કૃષ્ટ " " છેલ્લુ માપ.

* સંખ્યાતા માટે ૧૯૪ આંકવાલી " શીર્ષ પ્રહેલિકા " બુદ્ધિ ગમ્ય છે, પણ ઉપરોક્ત
દ્વિપવાર્ધિનું ગણિત કલ્પના પ્રધાન હોવાથી ગણી શકાતું નથી કેમકે સમગ્રણીએ એક લાખ
યોજનમાં ૬૧૪૪૦૦૦૦૦૦૦ આડા જવ સમાય છે જ્યારે લાંબા પ્હોળા લાખ યોજનના
જંબુદ્વિપમાં કેટલા સરસવ સમાય અને કઇ સંખ્યા સંખ્યાતામાં આવે તે જ્ઞાન કલ્પનાતીત
છે. તો પણ કલ્પના ખાતર એક જંબુદ્વિપમાં માત્ર બે સરસવ સમાય આ રીતે ગણતાં કેટલી
સંખ્યા આવશે આ ગણના કરવા ઇચ્છા છે જે અતિ પ્રયાસ સાધ્ય છે તો પણ પ્રસંગે વાંચક
સમક્ષ મુકવા આકાંક્ષા રહે છે.

૪૪

શ્રી આત્માનંદ મહાશ.

અસાર સંસાર વિષે.

આત્મોપદેશ.

શાદ્દલવિકીડીત છંદ.

વેઠયું હું ખ અત્યંત પાપ કરિને, માયા ઘણી સંઘરી.
લોભાણી નકી મોહપાસ જબરે, પુણ્યે ન પૈ વાપરી,
આરંભી હુબ્કામ તો જગતમાં, જાણી કીધાં સારને,
ગુમાવ્યો અમથો મનુષ્ય ભવ આ, ધિક્કાર ! સંસારને. ૧

ખોડ્યાં જૂઠ વચન મન જરીના, શંકા ધરી તો કદા,
કુઠામે અતી આથક્યો ખચીત તો, પૈસોજ લેવા સદા,
સાડું ને નરસું મનાવ્યું વદિને, સ્વાર્થે ન્યૂનાધિક તો,
શું ? થાશે જીવ તાહડું પછી અરે ! કીધું ન તેં ઠીક તો. ૨

જે દેખાય અનિત્ય નાર જગમાં, મોહ્યાં ખરે તે પરે,
વીચારી મન જો તપાસ કરતું, છે શું ? ભર્યું અંદરે,
આળું ચર્મ મજબબ અને રૂધિરને, અસ્થિ અને મેદથી,
સંઘા એવી શરીર મોહ મન શું ? તેમાંનું રાખે અતી. ૩

સ્વાદેથી લલચાઈને કરમ તો, હીંસા કીધી તેં ભુંડા,
પાપે તો પરિવાર પેટ ભરવા, માપાં બનાવ્યાં કુડાં,
લીધા તેં અવશુભ તો પરતણા, ગ્રહા ન ગુણો કદા,
કાયાએ વચને મને અશુભથી, દોષો કીધા સર્વદા. ૪

સારી અમૃત દેશના ગુરૂ તણી, શાસ્ત્રો ન સુણ્યાં કદા,
ચાડ્યો ના શુભ મારગે ધરમના, કુમાર્ગ દોડ્યો સદા,
રે ! રે ! આત્મ વિચાર સાર સમજી, બાજી હજી છે કરે,
તું તારું કરી લે તથા શિ પરની, રાખી ચિત્તે બીક રે. ૫

પી. એન. શાહ. થરા

દુઃખ રહસ્ય.

૪૫

દુઃખ રહસ્ય.

મનુષ્ય જીવન સર્વાંગે સુખી નથી. સમયે સમયે તેના જીવનપટ પર વિષાદ અને નિરાશાની શ્યામ છાયાઓ પડે છે. કોઈ પણ ગૃહ એવું નહિ હોય કે જ્યાં મૃત્યુની શ્યામ ઘેરી છાયા નહિ પડી હોય; કોઈ પણ મનુષ્ય એવું નહિ હોય કે જેણે તીવ્ર શોકના આંસુ નહિ સાર્યા હોય; કોઈ પણ હૃદય એવું નહિ હોય કે જે વિયોગના દુઃખથી નહિ લેદાયું હોય. આવા પ્રસંગો તો મનુષ્ય જીવન સાથે અનિવાર્ય રીતે ગૂંથાયલાજ હોય છે. આવા વિષમ પ્રસંગો તથા મનુષ્યના હૃદય અને મનમાં ઉઠતી અનેક આશાઓ અને અભિલાષાઓ, કલ્પનાઓ અને કામનાઓ, તેના જીવનના શાંત નિર્મળ ઝરણાને કલુષિત કરે છે.

પોતે કલ્પેલી સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરવાને અને પ્રાપ્ત થયેલી પ્રતિકૂળ સ્થિતિ પરિહરવાને માનવી વિવિધ પ્રયત્નો આદરે છે, નાનાવિધ પ્રયત્નો રચે છે. કોઈ શ્રીમંત થઈ સુખી થવાની આશા રાખે છે. તો કોઈ કીર્તિમાંથી સુખ સાંપડશે એવી માન્યતા બાંધે છે. વિદ્યારસિક વિદ્યાર્થી ઉચ્ચ પ્રકારના વાંચનમાં પોતાના જીવનની સફળતા સમજે છે, તો કોઈ પ્રેમ માર્ગનો ઘેલુડો પ્રવાસી જીવનના તૂટેલા તારનો કંઈ ધ્વનિ કવિતામાં ઉતારી આત્માને શાંતિ આપવાને યત્ન કરે છે. દરેક માનવી પોતાની કલ્પના પ્રમાણે સુખની મૂર્તિ ઘડે છે. એ સુખસુંદરીને પાલવ પકડવાને માનવી નાના પ્રકારની તપશ્ચર્યા કરે છે. ઘડીભર એ વ્યોમવિહારી સુખસુંદરીની સોડમાં સુખના શ્વાસ લેતો ન હોય એમ દીસે છે પણ, નિદ્રા વેરાતા જુએ છે તો તે એકલો અને અટુલો ક્ષિતિજ પર પડેલો છે અને પેલી સુંદરી તો અદૃઢાસ્ય કરતી દર સુદ્ધર વિહરે છે.

પણ મનુષ્ય આ દુઃખદ સ્થિતિમાંથી ઉગરી શકે છે; આ ધંદળામાંથી મુક્ત થઈ શકે છે. વસ્તુનું સત્ય સ્વરૂપ સમજવામાં સુખ સમાયલું છે. સત્યજ્ઞાન સુખનું કારણ છે; અજ્ઞાન દુઃખનું મૂળ છે. દુઃખ માનવી જીવનમાં પદાર્થપાઠ રૂપે છે. દુઃખથી ડરવું એ કાયર પુરૂષનું લક્ષણ છે. પરંતુ દુઃખને વધાવી લેવું, તેની ખરદાસ કરવી, એ વીર પુરૂષનું લક્ષણ છે. દુઃખ એ એક પ્રકારનો માનસિક અનુભવ છે. જ્ઞાનપૂર્વક વિચાર કરવાથી, આત્મ નિરીક્ષણ કરવાથી, આપણે તે સ્થિતિને સુખમાં પલટાવી શકીએ છીએ.

વાસ્તવિક રીતે દુઃખ જેવી કોઈ વસ્તુજ નથી. એ તો આપણા મનની નખખાઈ માત્ર છે.

એકાંતિક સુખ તે સાચું સુખ નથી. પણ દુઃખમાંથી નિર્જરતું સુખજ સુખ

૪૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. દુઃખના દુઃગરમાંથીજ સુખના શાંત ઝરણા વહે છે. છતાં એ દુઃખના દુઃગરે રળીઆમણા હીસે છે. જગતના મહા ઉદ્ધારકોએ ઉપદેશ્યું છે કે ‘ દૈવ જે કરે છે તે સારા માટે. ’ ખરેખર ! આ સૂત્ર એ આપણા જીવનનો મહા મંત્ર છે, એ મંત્રને આપણા જીવનમાં ઉતારવાથી આપણે આપણું જીવન ઉચ્ચ, ઉજવળ અને ભવ્ય બનાવી શકીશું.

દુઃખ એ આપણા જીવનની શાશ્વત સ્થિતિ નથી, એ તો આપણા જીવનપટ પર, વિશાળ વ્યોમ વિહારી વાદળી જેમ સરિતાના સ્વેત પટને અદ્ય સમય માટે આચ્છાદે છે, તેમ દુઃખની પડછાયા આપણા જીવનપટ પર ટુંક સમય માટે પડે છે. જ્ઞાન રૂપી સૂર્યનો ઉદય થતાં દુઃખ અસ્ત પામે છે. હુનીયામાં દરેક વસ્તુને માટે ઔષધ છે. દુઃખનું મૂળ અજ્ઞાન છે, એનું ઔષધ જ્ઞાન છે.

દરેક માણસ પોતાની સૃષ્ટિ રચે છે. આનંદી માણસ હંમેશાં ઉદ્ધાસ અને ઉમંગી વાતાવરણમાં વિહરે છે. તે આનંદી રહે છે અને તેના ઉરસરોવરમાંથી ટપકતા આનંદની અંજલી બીજને અર્પે છે. બળેલા માણસની મુખમુદ્રા હંમેશા સ્મશાન શોકથી છવાયેલી રહે છે. તે પોતે સૂઝાય છે અને બીજને સૂકવે છે ? મનુષ્યના મનમાં સ્વર્ગનું નર્ક અને નર્કનું સ્વર્ગ બનાવવાની શક્તિ રહેલી છે. આપણા સુખદુઃખની ચાવી . આપણા હાથમાંજ છે. મનુષ્યનું મન જંગલમાં મંગળના મહાલયો રચે છે, સંસારમાં સ્વર્ગ સર્જે છે. બાહ્ય વસ્તુની આપણા મન પર જેવી અસર થાય છે, તેના પર આપણા સુખદુઃખનો આધાર રહે છે; કારણકે સુખ અને દુઃખ એ એક પ્રકારનો માનસિક અનુભવજ છે. દુઃખમાંથી સુખનું નવનીત નીતારવું કે સુખમાંથી દુઃખનું વિષ કહાડવું એ મનુષ્યના હાથમાંજ છે. મનુષ્યનું મન સુખ અને દુઃખનું કારણ છે. સતત આત્મનિરીક્ષણ અને સંયમથી મનની એકરૂપતા પ્રાપ્ત કરવી એ સુખનો રાજમાર્ગ છે.

મનુષ્યનું વ્યક્તિત્વ કેટલેક અંશે તેના દુઃખનું કારણ છે. જ્યારે મનુષ્યમાં વ્યક્તિત્વ પ્રધાનપદ ભોગવે છે ત્યારે તેના જીવનપટને અભિમાન, સ્વાર્થ અને સંકુચિતપણાનો પાશ લાગે છે. તેનું જીવન વિષવાદી બને છે. પણ મનુષ્યનું વ્યક્તિત્વ જ્યારે સમષ્ટિમાં લય પામે છે ત્યારે તેનું હૃદય પ્રેમથી નીતરે છે, તે અતુલ આનંદ અનુભવે છે. સ્વાર્પણ અને સેવાના સુંદર ગુણોથી તેનું જીવન દીપે છે. ‘ જન સેવા એજ પ્રભુ સેવા ’ એ તેના જીવનનો મહામંત્ર બને છે. તે પારકાના દુઃખે દુઃખી અને સુખે સુખી થાય છે.

કર્મના અચળ નિયમમાં અડગ શ્રદ્ધા/મનુષ્યને દુઃખ સહન કરવાની શક્તિ આપે છે. આપણા દુઃખના બીજ આપણે વાવેલા હોય છે અને તેનું ફળ આપણે સહન કરવું જોઈએ. દુઃખથી દબાઈ ન જતાં, પ્રભુ પર અનન્ત શ્રદ્ધા રાખી, તેને

જેન ઐતિહાસિક નોંધ.

૪૭

ધૈર્યથી સહન કરવામાંજ ખરું મનુષ્યત્વ રહેલું છે. દુઃખથી અકળાઈ જવું, અને તેનો દોષ પ્રભુને શીરે નાંખવો એ પ્રભુના પ્રેમરાજ્ય સામે દ્રોહ કરવા બરોબર છે. દુઃખની એરણ પરજ મનુષ્યનું જીવન ઘડાય છે. દુઃખની કડવાશમાંથી જ જીવનની મીઠાશ જન્મે છે.

મનુષ્ય વાસ્તવિક રીતે સુખી થવા કરતા ખીજની દૃષ્ટિમાં સુખી દેખાવાના ચલ કરે છે. આથી તે દુઃખી થાય છે. આંતરિક જીવનની ઉત્કૃષ્ટતામાં સુખ રહેલું છે. આંતરિક જીવનની શુભ જ્યોત્સનામાં વિહરતા આત્માઓજ શીતળતા, સુખ, અનુભવે છે, તેમની ઝુંપડી રાજભુવનોને ઝાંખા પાડે છે; તેમની આત્મલક્ષ્મી રાજલક્ષ્મીને શરમાવે છે; ને તેમની ગરીબાઈ અમીરાઈને નમાવે છે. આવા વિરલ પુરૂષો જ આદર્શ પુરૂષો છે. તેઓ જનસમાજના તિલક રૂપ છે.

શ્રીમાદ્વી પાળ.

ભરૂચ. તા. ૧૭ એગષ્ટ ૧૯૨૪

ઉત્તમચંદ લલ્લુભાઈ ઝવેરી.

ખી. એ. એલ એલ. ખી.

ઐતિહાસિક નોંધ.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૮ થી શરૂ.

૮૦૨—વનરાજે પાટણ વસાવ્યું, રાજવિહારમાં પંચાસરા પાર્શ્વનાથની પ્રતિષ્ઠા કરી.

૮૧૭—(ગુપ્ત સંવત્ ૪૪૭) છેલ્લો શિલાદિત્ય વલ્લભીનો રાજા હતો તે અરસામાં વલ્લભીનો છેલ્લો ભંગ થયો.

૮૦૦ થી ૮૯૫—અમરાજ (ગ્વાલીયર) ને પ્રતિબોધક બખ્ષભટ્ટી સૂરિની હૈયાતિ,

૮૦૦ થી ૯૦૦—માં આઘ શંકરાચાર્યની ઉત્પત્તિ, તેણે—પુરાણ-સ્મૃતિ આદિમાં વૃદ્ધિ હાનિ કરી.

૯૧૯—આચારાંગાદિ અંગના વૃત્તિકાર શીલાંકાચાર્યનો વિદ્યમાન કાળ.

૯૯૪—વનવાસી ગચ્છનું નામ બદલાઈ વડગચ્છ પડ્યું.

૧૦૦૮—શાલીવાહનની હૈયાતિ.

૧૦૧૦—સર્વ દેવસૂરિ પાસે કુંકુંણ મંત્રીએ દીક્ષા લીધી.

૧૦૨૬—તક્ષશીલાનું નામ ગીજની પડ્યું (?)

૧૦૨૬—માં ધનપાળ કવિની હૈયાતિ.

૧૦૭૬—(સને ૧૦૨૦) માં લીંબડી પાસેના શીયાણી ગામમાં સંપ્રતિ

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાજ્યએ કરાવેલ જીનાલયમાં જીઠા માધવજીએ જીર્ણોદ્ધાર કરી
પ્રભુ શાન્તિનાથ આદિ જીન પ્રતિમાઓની પ્રતિષ્ઠા કરી.

૧૦૮૪ અથવા ૧૨૦૪—અરતર ગચ્છોત્પતિ.

૧૦૮૮ થી ૧૧૩૫—અથવા ૧૧૩૯—સૂધીમાં નવાંગ ટીકાકાર અભયદેવસૂરિનો
દિક્ષાપર્યાય થાને (સાધુજીવન)નો સમય.

૧૦૯૬—વાહિ વેતાલ શાન્તિસૂરિનું સ્વર્ગગમન.

૧૧૧૧—ખોડી મુગલે ભીન્નમાળ ભાંગ્યું.

૧૧૧૫—ચંદુવંશીય માંડલીક રાજ્યે ગીરનાર પર સ્વર્ણપત્રથી જીનાલય
ખંધાવ્યું (જીનાગઢનો શીલાલેખ)

૧૧૪૩ થી ૧૨૨૬—શ્રી વાહિ દેવ સૂરિની હયાતિ.

૧૧૪૯ થી ૧૨૩૦—ગુર્જરેશ્વર કુમારપાળની હયાતિ.

૧૧૪૫ થી ૧૨૨૯ કા. શુ. ૧૫ નાં કલિકાળ સર્વજ્ઞ શ્રી હેમચંદ્રસૂરિની
હયાતિ અને તેઓએ નવ વર્ષની અવસ્થાએ દિક્ષા સ્વીકારી હતી.

૧૧૪૫—માં આ વખતે દશા અને વિશાના ભેદો થયા હતા.

૧૧૫૯—ચંદ્રપ્રભ સૂરિથી પુનમિયા ગચ્છોત્પતિ.

૧૧૬૫—શ્રી સંગ સંવત્ પ્રારંભ. વેરાવળમાં હરસદ માતાના મંદિરમાંથી
સં ૧૩૨૦ ના નિકળેલ શીલાલેખમાં વલ્લભી સંવત્ ૯૪૫ હીજરી
સંવત્ ૬૬૨ ને શ્રીસંગ ૧૫૫ એમ ત્રણ સંવત્ની વાહિ મળે છે.

૧૧૬૮—ઘોઘામાં નવખંડા પાર્શ્વનાથ.

૧૧૬૯—વિધિપક્ષ ગચ્છોત્પતિ.

૧૧૮૩—દિગમ્બર સાથે વાદમાં વાહિ દેવસૂરિની જ્ય પ્રાપ્તિ, અને તે જ્ય
પ્રાપ્તિમાં—સિદ્ધરાજ જ્યસિંહે આપવા માંડેલ દાનનો અસ્વિકાર
અને તેથી ઋષભજીનાલયનો સ્થાપના.

૧૧૯૦—દ્વાર સમુદ્રમાં જૈનવિધજીવધન રાજની હયાતિ.

૧૧૯૫—રામાનુજ સંપ્રદાયથી દ્વૈતવાદી રામાનુજ આચાર્ય થયા હતા.

૧૧૯૯—માગશીર વહ ૩ રવીભરણી મધ્યાન્હે સમ્રાટ કુમારપાળનો
રાજ્યાભિષેક.

૧૨૧૩—અંચલ ગચ્છોત્પતિ, બાહડ મંત્રીએ કરેલ શત્રુજયનો ચૌદમો ઉદ્ધાર.

૧૨૨૬—સાર્ધપુર્ણિમા મત્તોત્પત્તિ.

૧૨૪૦—જગત્ ચંદ્રસૂરિનો વિદ્યમાન કાળ.

૧૨૫૦—આગમિકોત્પત્તિ.

૧૨૫૫—જેસલમેરમાં ચાવડો રાઉદેવડ રાજા હતા.

૧૨૫૭—સુર્યવંશી રાહુ રાજાને ' રાણા ' નું ખીરૂદ મળ્યું ને ખંડેરક ગચ્છના
આચાર્યની આજ્ઞાધારક તરિકે " સીસાદીયા વંશ સ્થપાયો. "

જૈન ઐતિહાસિક નોંધ.

૪૬

- ૧૨૬૪—તાલધ્વજ પાસે ટીમાણા ગામમાં પ્રભુ મહાવીર પ્રતિમાની પ્રતિષ્ઠા.
- ૧૨૮૫—વૈ. શુ. ૩ જગચંદ્રસૂરિની તપસ્યાના પ્રભાવે વડગચ્છતું તપ-
ગચ્છ નામ પડયું (૧૨૮૩)
- ૧૩૦૦—(ઇ. સ. ૧૨૪૪) સેજકપુરના વાણીયાએ શીયાલ બેટમાં મહીનાથ
પ્રભુની પ્રતિષ્ઠા કર્યાનો શીલાલેખ મળે છે.
- ૧૩૧૩-૧૩૧૪-૧૩૧૫—દુષ્કાળભંજક જગદુશાહની હયાતિ અને ભારત-
વર્ષમાં ત્રણ વર્ષ પડેલો દુષ્કાળ. આ ત્રણવર્ષ પર્યન્ત આર્યાવર્તનો
કુબેર ભંડારી જગદુશાહે અઢગક દાન આપી દુષ્કાળને સુકાળ
બનાવ્યો. આ દુષ્કાળમાં જગદુશાહે અનન્ય સહાય કરી હતી.
- ૧૩૩૧—લક્ષ્મણસિંહના કાકા ભીમની પત્ની પદ્મિનીના નિમિત્તે થયેલ
યુદ્ધમાં ચિત્તોડ ભાંગ્યું.
- ૧૩૩૬—અર્જુદાચળમાં વિમળશાહ પ્રતિષ્ઠિત ધાતુ પ્રતિમાનો રક્ષેચ્છાએ
ભંગ કર્યો.
- ૧૩૪૬—સ્યાદ્રાદ મંજરીકાર મહીષેણુ સૂરિની હયાતિ.
- ૧૩૬૩—સિદ્ધપુરના રૂદ્રાલયનો ભંગ (વિર૦)
- ૧૩૬૬—અણ્ણાઉદીન ખુનીએ શત્રુજય પર આદિનાથ ભગવાનની મૂર્તિ
ખંડિત કરી હતી.
- ૧૩૮૦—.....માં વિજયાનંદ સૂરિનો જન્મ.
- ૧૪૦૬ થી ૧૪૫૫—કુલ મંડનસૂરિની હયાતિ.
- ૧૪૩૬ થી ૧૫૦૩—સહસ્રાવધાની અધ્યાત્મયોગી શ્રી સુનિ સુંદરસૂરિની
હયાતિ.
- ૧૪૭૦—વઢીયારમાં દૂકાલ પડતાં ત્યાંના જૈન પરમારો ગોડીયા પાર્શ્વ-
નાથને સાથે લઈ ઝાલાવાડમાં આવ્યા અને મૂઢી વસાવી ત્યાં
પોતાની ગાદી સ્થાપી તથા ગોડિયા પાર્શ્વનાથની પ્રતિષ્ઠા કરી, જે
મૂર્તિ અત્યારે પણ મોઢે કરાવેલ જૈનમંદિરમાં “ માર્તીડરાય ” ના
નામથી પૂજાય છે તેની પૂજા વિધિ પણ જૈન વિધિ પ્રમાણે થાય છે.
- ૧૩૭૧—સમરાશાહે શત્રુજય પર પંદરમો ઉદ્ધાર કરાવ્યો.
- ૧૫૦૮—લુપક (લોંકા) મતની ઉત્પત્તિ
- ૧૫૨૫—જેસલમીરના શ્રાવકે શત્રુજયપર મંદીર બંધાવ્યું.
- ૧૫૩૫—શૈવપંથમાંથી કૃષ્ણની ઉપાસનામાં ભકિતનો રસ ઝીલનાર પુષ્ટિ
માર્ગના પ્રથમ પુરૂષ વલ્લભાચાર્ય થયા.
- ૧૫૪૭—થી નિર્મલ ક્રિયા પ્રવર્તક શ્રી આનંદવિમલસૂરિની હયાતિ.
- ૧૫૫૭—સૂર્યવંશી લક્ષ્મણસિંહના પુત્ર મોકલના વખતમાં નાડુલાઈની
પ્રતિષ્ઠા કર્યાનો શીલાલેખ

૫૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૧૫૬૪—(૧૫૬૨) કટુ કમતની ઉત્પત્તિ તેણે ત્રણ થોઇની પ્રવૃત્તિ કરી

૧૫૭૦—હ્રુપકમાંથી બીજમતની ઉત્પત્તિ.

૧૫૭૨—પાયચંદ ગચ્છની ઉત્પત્તિ.

૧૫૮૨—ગુરૂ આજ્ઞાથી આનંદ વિમલસૂરિએ ક્રિયોદ્ધાર કર્યો.

૧૫૮૩—સમ્રાટ અકબરના પ્રતિબોધક શ્રી હીરવિજય સૂરિનો જન્મ.

૧૫૮૭—કરમાશાહે શત્રુજય ઉપર સોલમો ઉદ્ધાર કરાવ્યો. આ કરમાશાહે વિદ્યામંડન સૂરિ તથા ઉં વિનયમંડનની સાથે શત્રુજય પર આવી ગુજરાતના બાદશાહ મુજફ્ફરશાહના રાજ્ય કાલમાં સં. ૧૫૮૭ ના વૈશાખ વદી ૬ ને રવીવારે શ્રવણ નક્ષત્રમાં ધનુલગ્નમાં આદિનાથની મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરી મહા (સોલમો) જીર્ણોદ્ધાર કરેલ છે. અત્યાર સુધીમાં આ છેલ્લો જીર્ણોદ્ધાર છે.

૧૬૧૬—ઉપાધ્યાય ધર્મસાગરજીને ગચ્છ બહાર કર્યા.

૧૬૩૯—જેઠ વદી ૧૩ ના હીરવિજય સૂરિનો ફતેહપુર સીકીમાં પ્રવેશ.

૧૬૫૨—(ઇ. સ. ૧૫૯૬) કા. વ. ૫ ઉનાના શાહબાગમાં જગતગુરૂ શ્રીહીરવિજયસૂરિના સ્મરણ લેખમાં શત્રુજયની યાત્રાનો જજીયા-વેરો માફ કર્યાનો ઉલ્લેખ છે. વિજયસેન સૂરિને ભટ્ટારક પદારોપણ.

૧૬૫૪—જ્ઞાન વિમલસૂરિ વિજયસેન સૂરિની દિક્ષા.

૧૬૫૭—વિચાર રત્ન સંગ્રહની જયસેન સૂરિએ રચના કરી.

૧૬૬૨—કડવા નામના વાણિયાથી કડવો મત ચાલ્યો, તેણે ત્રણ થોઇ માની. ભંડારીજીએ શત્રુજય પર ચંદ્રપ્રભુનું મંદીર બંધાવ્યું.

૧૬૭૧—વિજયસેન સૂરિનું સ્થાન તીર્થમાં સ્વર્ગગમન.

૧૬૭૨—લોકામાંથી હુંઢીયા મતોત્પત્તિ.

૧૬૭૫—રાજનગરના સદા સામજીએ શત્રુજય પર ચૌમુખજીની ટુંક બંધાવી.

૧૬૭૬—અંચલગચ્છીય કલ્યાણસાગર સૂરિએ જામનગરમાં વર્ધમાનશાહે સાત લાખ મુદ્રીકાના ખર્ચથી બંધાવેલા શાન્તિનાથના દેરાસરમાં વૈશાખ શુ. ૩ બુધવારે પાંચસો એક મૂર્તિની પ્રતિષ્ઠા કરી.

૧૭૨૨—ક્રિયોધારી ઉપાધ્યાયજી શ્રીમદ્ વશોવિજયજી મહારાજ તથા યોગીસમ્રાટ શ્રી આનંદધનજી મહારાજનો વિદ્યમાન કાળ.

૧૮૧૮—રઘુનાથનો શિષ્ય બીખમજીએ તેરાપન્થ મત કાઢ્યો.

૧૮૪૩—શત્રુજયપર પ્રેમચંદ મોદીની ટુંકની સ્થાપના.

૧૮૬૧—શત્રુજયપર સુરતી ઇન્છાભાઈ શેઠે ઇન્છાકુંડ બંધાવ્યો.

૧૮૮૨—શત્રુજયપર હેમાભાઈ વખતચંદે ટુંક બંધાવી.

૧૮૮૩—દીવના શ્રીમાલી સંઘે ગીરનારની પૂર્વપાજનો ઉદ્ધાર કરાવ્યો.

જૈન ઐતિહાસિક નોંધ.

૫૧.

- ૧૮૮૬—શત્રુજયપર અદબદ્દલ (આદિશ્વર પ્રભુ) ની પ્રતિમા કોતરાવી, શાહ ધર્મદાસજીએ મંદીર બંધાવ્યું તથા તપાગચ્છાધિરાજ શ્રી મૂલચંદ્રજી ગણીનો સ્થાલકોટમાં જન્મ.
- ૧૮૮૭—શત્રુજયની તળાટીમાં ધોલેરાવાળા વીરચંદ ભાઇચંદે મંડપ બંધાવ્યો.
- ૧૮૬૩—શત્રુજયપર મોતીશાહ શેઠે કુંતાસરની ખીણ પુરી. ઉપર ટુંક બંધાવી, પ્રતિમાની અંજન શલાકા કરી અને તેમના પુત્ર ખીમચંદ શેઠે તે ટુંકમાં પ્રતિષ્ઠા કરી, તથા બાલાભાઈની ટુંક અને સાકરચંદ પ્રેમચંદની ટુંક બંધાવી.
- ૧૮૬૩ થી ૧૮૫૩—સુધી પૂજ્યપાદ વિજયનંદસૂરીશ્વરની હયાતી.
- ૧૮૬૪ થી ૧૮૨૨—બાવીશ હજારના અર્થે ટીકરમાં જીનાલયની સ્થાપના.
- ૧૮૨૧—નરશી નાથાની અંજનશલાકા.
- ૧૮૨૮—શત્રુજયપર કેશવજી નાયકે ટુંક બંધાવો.
- ૧૮૪૫—માગં શુદ્ધિ ૬ તપાગચ્છાધિરાજ પૂજ્યપાદ મૂલચંદ્રજી (મુકિતવિજયજી) ગણનું સ્વર્ગગમન. તેઓશ્રીનો સં. ૧૮૮૬ માં સ્થાલકોટમાં જન્મ સં. ૧૯૦૨ હુંદકમતની દીક્ષા.
- ૧૮૧૨—માં અમદાવાદમાં સંવેગીપક્ષ ગ્રહણ અને દીક્ષા. સં. ૧૮૨૩ માં અમદાવાદમાં ગણિપદ પ્રાપ્તિ તથા સં. ૧૮૪૫ ના માગશર વદી ૬ ના રોજે ભાવનગરમાં સ્વર્ગગમન થયેલ છે.
- ૧૮૧૩—ચૈત્ર શુદ્ધિ ૨ થી ૧૮૭૪ આસો શુદ્ધિ ૧૦ સુધી શ્રીમાન્ વિજયકમલસુરિશ્વરજીની હયાતિ.
- ૧૮૪૦—ના આસો વદી ૧૪ શુક (તા. ૧૭-૧૦-૧૮૮૪) થી સંવત ૧૮૭૪ આસો વદી ૧૦ ભોમ (તા. ૧૬-૧૦-૧૮૧૮) સુધી શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલના આદ્ય સંસ્થાપક પૂજ્યપાદ મુનિ મહારાજ શ્રી ચારિત્રવિજયજી (કચ્છી) ની હયાતિ.
- ૧૮૬૮—યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલની સ્થાપના.
- ૧૮૬૯—પાલીતાણામાં થયેલ ભયંકર જલપ્રલય. (જે વખતે એક મહાત્મા સુ. મા. શ્રી. ચારિત્રવિજયજી કચ્છીએ સાડાત્રણસો માણસોને તથા ખીજા અનેક જીવોને બચાવ્યા-અભયદાન આપ્યું હતું.)
- ૧૮૭૦—પૂજ્યપાદ શ્રીવલ્લભવિજયજી મહારાજ સાહેબના અનન્ય પ્રયત્નથી સુંબઇમાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના.

લે૦ “ વિહારી ”

દીપણી—અહીં હયાતિ ચળદથી જે જે મહાપુરુષો વા. મહાત્માઓની સંવત નોંધેલ છે ત્યાં પહેલા આંકથી જન્મ સંવત અને ખીજા આંકથી સ્વર્ગારોહણનો સંવત સ્પષ્ટવેલ છે.

૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શિક્ષક અને શિક્ષણ.*

— ❖ ❖ ❖ —

લેખક-પોંડે શાહ.

“ દયાળુ માતાપિતાદિક પણ ધારે તો તેઓ બાળકોના ઉમદા શિક્ષકોની ગરજ સારી શકે ”

૧ શિક્ષકોનો ધંધો ઉત્તમ છે. ગુરૂ, મહેતાજી, વગેરે શબ્દો એ ધંધાની મહત્તા બતાવે છે. એ ધંધો ઉપદેશક કરતાં જોખમવાળો ને મુશ્કેલ હોવા છતાં માનવતો છે.

૨ પ્રાચીન શાસ્ત્રોમાં ગુરૂને દેવ સમાન ગણવાનું કહ્યું છે, સદ્ગુરૂ સૌથી શ્રેષ્ઠ છે.

૩ મહેતાજીએ ઉત્સાહથી કામ કરવાનું છે. કદી નિરૂત્સાહી થવું નહીં.

૪ શિક્ષકનો ધંધો સહેલો નથી. તે ધંધો શીખી, સુશિક્ષિત બનવું. બુદ્ધાર, સુથાર વિગેરેને નિર્જીવ વસ્તુ ઉપર કામ કરવાનું હોય છે, ત્યારે શિક્ષકને ચેતન-વંત બાળકોપર કાર્ય કરવાનું હોય જો તે યથાયોગ્ય રીતે કામ ન કરે તો સંજ્યા-બંધ અમૂલ્ય જીવંતી બગડે, આજનાં બાળકો કાલે માણસ થવાનાં છે.

૫ પુરૂષ શિક્ષક કરતાં સ્ત્રી શિક્ષકની જોખમદારી વિશેષ છે. કેમકે તેના હાથમાં કન્યાઓની એટલે લવિષ્યની માતાઓની કેળવણી રહેલી છે, સ્ત્રીમાં કેટલાક એવા ગુણ રહેલા છે કે બાળકો સુશિક્ષિત સ્ત્રી પાસેથી પ્રેમભાવથી ઘણું શીખી શકે.

૬ શિક્ષકનો ધંધો ચલાવવામાં ઉપયોગી થઈ પડે એવું ખાસ શિક્ષણ આપવાની પાઠશાળાને ટૂંકીંગ કોલેજ કહે છે. ત્યાં શિક્ષણનું શાસ્ત્ર શીખવવામાં આવે છે અને તેની સાથે પ્રેક્ટિસિંગ સ્કુલદ્વારા શિક્ષણની કળા શીખવવામાં આવે છે.

૭ સમજૂતી સૂચનાઓ ને નિયમોનો સંગ્રહ તેનું નામ શાસ્ત્ર અને એ પ્રમાણે કામ કરી અનુભવ મેળવવો તેનું નામ કળા.

૮ જમાનાની સાથે રહેવા તથા ધંધાને યોગ્ય જ્ઞાનમાં વૃદ્ધી કરવા શિક્ષકોએ ઉત્તમ પુસ્તકો વાંચવાનો મહાવરો રાખવો, અને જીવન પર્યંત જ્ઞાનમાં વૃદ્ધી કરવાનો ઉદ્યોગ કરતા રહેવું. શિક્ષક આજસુ ન હોવો જોઈએ.

૯ લખાવવું અને કેળવવું એ બેમાં મોટો તફાવત છે. ઠાંસી ઠાંસીને

* મૂળ લેખ ઉપરથી નકલ. પુ. ૬૫ અંક ૮ બુદ્ધિપ્રકાશમાંથી અવતરણ.

શિક્ષક અને શિક્ષણ.

૫૩

જ્ઞાન ભરવું કે ગોખણ કરાવવું તે બાણતર છે ને મનની, શરીરની, અને નીતિ વિષયક સર્વ શક્તિઓને ખીલવીને શિક્ષણ આપવું—એટલે સર્વ શક્તિઓની ખીલવણી કરવી તેનું નામ કેળવણી. શિક્ષકે કેળવણી આપવા ઉપર ખાસ લક્ષ આપવું.

૧૦ કેળવણીનો અર્થ બહોળો છે. બાળક બાણીને પંડીત થાય એટલે બસ નથી. તેના મગજમાં માત્ર જ્ઞાન ભરવાનું નથી. તેની વિચારશક્તિ ખીલવવાની છે અને જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરતાં શીખવવાનું છે.

૧૧ કેળવણી ત્રણ પ્રકારની છે. મનની (માનસિક), તનની (શારીરિક) અને નીતિની (નૈતિક)

૧૨ બુદ્ધિની કેળવણી ન મળે તો બાળક અજ્ઞાની અને બોથડ થાય. મનની શક્તિઓ ખીલવવાથી બુદ્ધિની કેળવણી મળે છે. ગોખણથી મળતી નથી.

૧૩ શરીરની કેળવણી ન મળે તો બાળકો નિર્બળ અને નિર્માદ્ય થાય, શિક્ષકની રહેણી કરણી અને નીતિપાઠોની અસરકારક સમજુતીથી એ કેળવણી આપી શકાય. જુદી જુદી જાતની કસરત અને ડ્રીલ વગેરેથી એ કેળવણી મળી શકે છે.

૧૪ નીતિની કેળવણી ન મળે તો અસજ્ય ને અવિવેકી થાય.

૧૫ કિન્ડરગાર્ટનની સીસ્ટમથી એકી સાથે ત્રણે પ્રકારની કેળવણી મળે છે.

૧૬ શિક્ષક સદાચરણી ને ન્યાયી ન હોય, મનને કબજામાં રાખી શકે તેવો ન હોય તો તેની અસર બાળકો પર કદિ સારી થશે નહીં.

૧૭ પ્રભુ પરાયણ વૃત્તિ રાખી દરેક શિક્ષકે કર્તવ્ય પરાયણ થવું.

વર્તમાન સમાચાર.

લાહોર પંજાબમાં બિરાજમાન મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજી મહારાજની સાથે ચાતુર્માસ રહેલ તપસ્વી શ્રી ગુણવિજયજી મહારાજ શ્રી એકને પારણે બે, બેને પારણે ત્રણ, ત્રણને પારણે ચાર, ચારને પારણે પાંચ પાંચને પારણે છ, અને છને પારણે અઢાર ઉપવાસ કર્યા છે, તેમનું પારણું બાદરવા શુદ્ધ ૫ ગુરુવારે આવશે. આવી ઉત્કૃષ્ટ અને અપરિમિત તપસ્યા ઉક્ત મહાત્માએ કરી છે. તેઓશ્રી તો તપનું અપૂર્વ આરાધન આત્મ રીતે નિરંતર કરે છે, જે સાંભળી અત્યાનંદ થાય છે. જૈન સમાજને અરેખર અનુમોદન કરવા જોવું છે. અમે પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે સુખ શાંતિપૂર્વક તે તપ પૂર્ણ થાઓ.

અંથાવલોકન.

ધર્માવાસ્થોપનિષદ્—ભાવાર્થ આ ઉપનિષદ્ વેદની હોવા છતાં જૈન સ્વાદ્વાદ દૃષ્ટિએ તેને ભાવાર્થ—વિવેચન આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજે કરેલ છે. આવા ગ્રંથોના જૈન દૃષ્ટિએ વિવેચનો લખવા તે પુરી વિદ્વતા વગર બની શકે નહીં. વેદોની શ્રુતિઓ તથા ઉપનિષદો બુદ્ધો બુદ્ધો મત દર્શાવે છે, તે સર્વ શ્રુતિઓની એક વાક્યતા અપેક્ષાએ કરનાર ખરેખર સર્વજ્ઞ મહાવીર કથીત સાપેક્ષ નયવચનોજ છે અને શ્રી મહાવીર પ્રરૂપીત નય દૃષ્ટિએનું સાપેક્ષીક જ્ઞાન ક્યાં વિના વેદો કે ઉપનિષદોના સમ્યગ્ અર્થ પણ થઈ શકતા નથી. આવી રીતે ઉપનિષદોદિ શાસ્ત્રોનો અનેક નયોની અપેક્ષાએ સમ્યગ્ અર્થ કરીને તેના ભાવાર્થને જૈન દર્શનના તરવ-જ્ઞાનમાં ઉતારી તેનું વિવેચન કરી તેઓનો સમ્યગ્ અર્થ કરીને પ્રકટ કરવામાં આવે તો આ વિશ્વના લોકોને મિથ્યા જ્ઞાનમાંથી ઉદ્ધાર થતાં તેઓ સમ્યગ્ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકે. આ ગ્રંથ પણ વેદની પ્રથમ ઉપનિષદ્ ધર્માવાસ્થોપનિષદ્નો જૈન સ્વાદ્વાદ દૃષ્ટિએ ભાવાર્થ અને વિવેચન લખાયેલ હોય જૈનેતરને પણ ખાસ ઉપયોગી અને સમ્યગ્ દર્શન પ્રાપ્ત થવાના સાધનરૂપ છે. બીજા દર્શનો અમુક અમુક નયની અપેક્ષાએ હોવાથી આત્માના અસંખ્ય કિરણો પૈકી અમુક કિરણો તેજ મત દર્શન પંથ છે અને અનંત કિરણો તે સર્વ અપેક્ષાએ સત્ય છે, કારણ કે જૈન શાસ્ત્રોમાંથી સાત નયોની સાપેક્ષા જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાથી તેની સત્ય કુચી માલમ પડે છે. એકંદર રીતે આ ગ્રંથ જૈન અને જૈનેતર બંનેને ઉપકારક હોવાથી અમો તેને પકન કરવા ભલામણ કરીએ છીએ.

પ્રકાશક—અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રચારક મંડળ.

હા. વકીલ મોહનલાલ હીમચંદ પાદરા ડી. ૧-૦-૦

શુદ્ધોપયોગ વિગેરે—શુદ્ધોપયોગ, દયાગ્રંથ, શ્રેણીક સુખોષ, અને કૃષ્ણ ગીતા આ ચાર વિષયો આ ગ્રંથમાં દાખલ કરવામાં આવેલ છે. પ્રથમમાં આધ્યાત્મિક દૃષ્ટિ અનેકાંત અપેક્ષાએ મુખ્યત્વ છે, બીજામાં દયાના અને હિંસાના અનેક ભેદોનું નય દૃષ્ટિએ વર્ણન કરેલ છે. ત્રીજામાં ભજનપદ સંગ્રહના નવમા ભાગમાં ગુજરાતી ભાષામાં આવેલ શ્રેણીક સુખોષનું સંસ્કૃતમાં ભાષાંતર કરેલ છે અને નવલકથાની દૃષ્ટિએ સંસ્કૃતમાં કૃષ્ણ ગીતા ચોથામાં આપવામાં આવેલ છે. આ ચારે વિષયો સંસ્કૃતમાં આવેલ છે તે સંસ્કૃતના અભ્યાસીઓ માટે ઉપયોગી છે. આ ગ્રંથ પણ આચાર્ય મહારાજ શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજના કૃતિના છે. અને ગ્રંથમાં શુદ્ધિપત્રક ધાર્મિક આપવામાં આવેલ છે તેથી તેની દરકાર રાખવા જરૂર છે. પ્રકાશક

અધ્યાત્મજ્ઞાન પ્રસારક મંડળ પાદરા. ડિ. ૧-૧૨-૦

૩-જ્ઞાનપંચમી અને તેનું ઉદ્ધાપન—તામની લુક તેના લેખક અને પ્રકાશક શાહ માવજી દામજી તરફથી એમોને અભિપ્રાય માટે મળેલ છે, આ લુકમાં તેના ઉદ્દેશ કથા, પ્રકાર અને ઉદ્ધાપન પદ્ધતિ સંબંધી હકીકતો આવેલી છે. હાલમાં કરવામાં આવતા જ્ઞાનપંચમીના ઉદ્ધાપનોના સંબંધમાં આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવનામાં સોના ન્યાલચંદ લક્ષ્મીચંદ બી. એ. એલ. એલ. બી. એ કરેલો ઉલ્લેખ વાંચવા જેવો છે. અને તે સંબંધી ઉલ્લેખ આપવામાં આવેલો તે સંબંધિ લેખકનો નિબંધ કે ખાસ હાલની પદ્ધતિમાં ફેરફાર કરવાનું ઘણું ભાગે જણાવેલ છે તે લક્ષમાં લેવા જેવું છે. એકંદરે આ લઘુ લુક પકન કરવા યોગ્ય છે. કિંમત ચાર આના પ્રકાશક પાસેથી મળશે. ઘાટકોટ પર મુખ્ય શાહ હીરાલાલ અમૃતલાલનો બંગલો.

જૈન મેઘદૂત મહાકાવ્ય (સંસ્કૃત મૂળ ટીકા સાથે)

અન્ય દર્શનીઓનાં કાવ્યોની જેમ જૈન દર્શનના વિદ્વાન મહાત્માઓએ પણ અનેક ઉત્તમ કાવ્યો કરેલાં છે; પરંતુ કેટલાંક સાધનોને અભાવે કેટલાક સમયથી તેમનું પઠનપાઠન અંધ થયેલું જોવામાં આવે છે. અને તેવા ઉત્તમ કાવ્યોના કાવ્યો પ્રકટ પણ અલ્પ અંશે થાય છે. વર્તમાન સમયમાં સંસ્કૃત ભાષાના અભ્યાસીઓને તથા જ્ઞાસુઓને સમયાનુકૂળ સાધનો પૂરાં પાડી આપવાં વિવિધ પ્રકારનું સાહિત્ય આ સભા પ્રકટ કરે છે. ઉપરોક્ત મેઘદૂત કાવ્ય શ્રીમદ્ભુવનગ આચાર્ય રચેલ છે, અને તેની ટીકા શ્રી શીલગ્નસૂરિની કરેલી છે જે એક અદ્ભુત કાવ્યરચના છે. જેથી કાવ્યના અભ્યાસીઓ માટે ખાસ આ મહાકાવ્ય સડીક પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવ્યું છે. આ કાવ્યનો પરિચય અતિ ઉપયોગી હેવાથી જનસમૂહમાં સહેલાઈથી તેનો પ્રચાર થવા માટે અનેક ભંડારોમાંથી અનેક પ્રતો મેળવી ઘણા પ્રયત્ને શુદ્ધ કરી તેને પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. અભ્યાસીઓ માટે એક અપૂર્વ કૃતિ હોઈ અવશ્ય ખરીદવા યોગ્ય છે. કી. રૂ. ૨-૦-૦ પો. જુદું.

વાંચનના પ્રેમી અંધુઓ માટે ખાસ નવા વાંચવા યોગ્ય ઉત્તમ ગ્રંથો.

૧ પંચપરમેષ્ઠી ગુણમાળા,	૧-૮-૦	૬ શ્રી ચંપકભાલા સતી ચરિત્ર-આદર્શ	
૨ સુમુખનૃપાદિ કથા.	૧-૦-૦	સ્ત્રી ચરિત્ર.	૦-૮-૦
૩ શ્રીનેમનાથ ચરિત્ર.	૨-૦-૦	૧૦ સંબોધસિતરી-જૈનતત્ત્વજ્ઞાનનો અ-	
૪ શ્રીસુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભાગ ૧ લો.	૨-૦-૦	પૂર્વ ગ્રંથ.	૧-૦-૦
૫ શ્રીઅભયકુમાર ચરિત્ર ભાગ ૧ લો.	૨-૦-૦	૧૧ શ્રી ઉપદેશ સમતિકા ઇતિહાસિક	
૬ સદર ભાગ ૨ જો.	૩-૦-૦	કથા ગ્રંથ.	૧-૦-૦
૭ શ્રી પંચપ્રતિકમણ વિધિ સહિત વાંચી		૧૨ શ્રી વિવિધ પૂજા સંગ્રહ (તદ્દન	
જવાથી ઘેર ખેડા થઈ શકે છે.	૨-૦-૦	નવીન પૂજાનો સંગ્રહ.	૨-૦-૦
૮ શ્રીજંભુસ્વામી ચરિત્રઆદર્શ મહાપુરુષ		૧૩ આદર્શ જૈન સ્ત્રીરત્નો.	૧-૦-૦
ચરિત્ર.	૮-૮-૦	૧૪ શ્રી સુપાર્શ્વનાથચરિત્ર ખીજો ભાગ.	૨-૮-૦

અમારી સભાનું જ્ઞાનોદ્ધાર ખાતું.

૧ જૈન ઐતિહાસિક ગુર્જર રાસ સંગ્રહ	૧૦ શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર ભાષાંતર.
૨ ષટસ્થાનક સડીક.	૧૧ દાનપ્રદિપ વકીલ નાનાલાલ હરિચંદ
૩ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.	ભાવનગર તરફથી.
૪ સંસ્તારક પ્રકીર્ણક સડીક.	૧૨ ધર્મચરિત્ર પ્રકરણ ભાષાંતર.
૫ શ્રાવકધર્મ વિધિ પ્રકરણ સડીક.	૧૩ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ભાષાંતર.
૬ વિજયદેવસૂરિ મહાત્મ્ય.	૧૪ તત્ત્વતત્ત્વ ભાષ્ય (ભાષાંતર)
૭ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ.	૧૫ પ્રભાવિક ચરિત્ર ભાષાંતર.
૮ લિંગાનુશાસન સ્વોપજ્ઞ (ટીકા સાથે)	નંબર ૧૦-૧૨-૧૩-૧૪-૧૫ ના
૯ ગુરુત્તર વિનિશ્ચય. શેઠ પરમાશ્રિદાસ	ગ્રંથમાં મદદની અપેક્ષા છે.
રતનજી ગોધાવાળા, હાલ મુંબઈ.	

ભેટ.

પંડીત શ્રી વીરવિજયજી કૃત સ્નાત્રપૂજા અર્થ ત્રિધિ સાથે ત્રણ શાંતિનાથજીનો કગશ, રત્નાકર પચીસી વગેરે સાથેનું પુસ્તક એક આનાની ટીકીટ મોકલનારને ભેટ મોકલી આપવામાં આવશે.

શા. ખાલેશ્વર નાગરદાસ પાસેથી

કે. હાજી પટેલની પોળમાં મોકલવાની પોળ--અમદાવાદ.

ધર્મનું કારણપાણું.

“ સર્વ પ્રાણીઓને જે સુંદર વિશેષતાઓ પ્રાપ્ત થાય છે તેનું અંતરંગ (હુપું) કારણ ધર્મ છે. એ મહાત્મા ધર્મ પ્રાણીને સારા કુળમાં ઉત્પન્ન કરે છે, તેજ તેને સારા ગુણોનું સ્થાન બનાવે છે, એનાં સર્વ અનુકૂળોને તે સફળ કરે છે, પ્રાપ્ત થયેલા ભોગોને તે વારંવાર ભોગવાવે છે, અને બીજા અનેક પ્રકારના શુભ વિશેષોને તે પ્રાપ્ત કરાવે છે અર્થાત્ એ ધર્મના પ્રતાપથી પ્રાણી એવા સુંદર સંયોગોમાં મુકાય છે કે એ જે કાર્ય હઠ્યમાં લે તેમાં તે સફળ થાય છે અને તેને દરિદ્રતા સર્વ વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થાય છે. એવીજ રીતે આ પ્રાણીઓમાં નહિ પસંદ આવે તેવા તદ્દાવતો વારંવાર જોવામાં આવે છે, તેનું કારણ અધર્મ છે. એ ખરાબ પરિણામ ઉત્પન્ન કરનાર અધર્મ આ પ્રાણીને અધમ કુળમાં ઉત્પન્ન કરે છે, સર્વ દોષોનું જાણે તે સ્થાન હોય એવી ખરાબ સ્થિતિ તેને પ્રાપ્ત કરાવી આપે છે, તે પ્રાણી જે જે ધંધાઓ કે વ્યવસાયો આદરે તે તે સર્વ નિષ્ફળ બનાવી દે છે અને પ્રાપ્ત થયેલા ભોગ ન ભોગવા શકાય તેવી નિર્બળતાને ઉત્પન્ન કરે છે. આવા આવા ન પસંદ પડે તેવા અનેક તદ્દાવતો આ પ્રાણીમાં તે અધર્મ ઉત્પન્ન કરે છે, તેટલા માટે જે ધર્મના પ્રભાવથી આ સર્વ સંપત્તિઓ પ્રાણીઓને આવી મળે છે તેજ પ્રધાન પુરુષાર્થ છે. અથા અને કામની પ્રાણી ગમે તેટલી વાંચ્છા કરે, પરંતુ ધર્મ વગર તે પ્રાપ્ત થતા નથી અને ધર્મ જે પ્રાણીમાં હોય છે તે એવી કોઈ પણ વસ્તુની ઇચ્છા કરે કે ન કરે તોપણ પોતાની મેળે સર્વ સુંદર વસ્તુઓ તેને આવી મળે છે. આ પ્રમણે હોવાથી જે પ્રાણીઓ અર્થ કામ પુરુષાર્થ સાધવાની ઇચ્છા રાખતા હોય તેમણે પણ ધર્મ પુરુષાર્થ સાધવાની ખાસ જરૂર છે, તેટલા માટે ધર્મ પ્રધાન પુરુષાર્થ છે. અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત વીર્ય, અનંત આનંદ રૂપ આત્માની મૂળ અવસ્થા પ્રગટ કરનાર મોક્ષ નામનો ચોથો પુરુષાર્થ જો કે છે અને તે સર્વ પ્રકારના કલેશ સમૂહને કાપી નાખનાર હોવાથી અને સ્વાભાવિક આનંદ પોતે સ્વતંત્રપણે ભોગવી શકે એવી અતિ આહ્લાદજનક સ્થિતિ પ્રાપ્ત કરાવનાર હોવાથી મુખ્ય પુરુષાર્થ તેજ છે, પરંતુ ધર્મ પુરુષાર્થનું તે કાર્ય હોવાથી એટલે ધર્મ પુરુષાર્થ સાધવાને પરિણામે મોક્ષ પુરુષાર્થ પરંપરાએ સાધ્ય થતો હોવાથી જ્યારે એ પુરુષાર્થ સર્વથી મુખ્ય છે એમ કહેવા લાગીએ ત્યારે પણ તેને પ્રાપ્ત કરાવનાર ધર્મજ પ્રધાન પુરુષાર્થ છે એમ અર્થ બતાવાય છે. ભગવાન તીર્થંકર મહારાજ પણ તેટલા માટે કહી ગયા છે કે—

ધનદો ધનાર્થિનાં ધર્મઃ, કામાર્થિનાં ચ કામદોઃ ।

ધર્મ એવાપવર્ગસ્ય, પારમ્પર્યેણ સાધકઃ ॥ ”

‘ ઉપમિતિ લવપ્રપંચા કથા ’ માંથી.